

(ร่าง)
แผนปฏิบัติการบริหารความเสี่ยง
และป้องกัน **การทุจริต**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

คำนำ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในการขับเคลื่อนหน่วยงานให้มีการบริหารภายใต้กรอบธรรมาภิบาล เพื่อลดปัญหาการทุจริต จึงได้ดำเนินการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เพื่อกำหนดเป็นมาตรการสำคัญในการเสริมสร้างธรรมาภิบาล ตามมาตรฐาน COSO 2013 (Committee of Sponsoring Organizations 2013)

ทั้งนี้ การจัดทำแผนปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงและป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ถือได้ว่าเป็นการดำเนินการตามนโยบายของผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานที่ให้ความสำคัญกับการวางระบบการประเมินความเสี่ยงการทุจริตอย่างต่อเนื่องจริงจัง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในการขับเคลื่อนสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาให้มีการบริหารงานภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และสอดคล้องกับทิศทางนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่ต้องการยกระดับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “มาตรการการป้องกันการทุจริตเชิงรุก” ที่เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และเป็นการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทยให้สูงขึ้น

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงและป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยได้มีการทบทวนศึกษาวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการทุจริต หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงการทุจริต และหลักการความสอดคล้องกับทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศ ตลอดจนแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ และบริบทอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจากการทบทวนศึกษาวิเคราะห์ได้มีการคัดเลือกงานหรือกระบวนการจากภารกิจในแต่ละประเภทที่จะทำการประเมินและนำมาระบุความเสี่ยง หรือค้นหาความเสี่ยงการทุจริตด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การระดมสมอง และการถกเถียงหยิบยกประเด็นที่มีโอกาสเกิด เป็นต้น และดำเนินการตามขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริตต่าง ๆ เพื่อให้มีมาตรการ ระบบ หรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตที่เป็นมาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพ และจากการประเมินความเสี่ยงการทุจริตได้นำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อขับเคลื่อนรูปแบบหรือพฤติกรรมความเสี่ยงการทุจริตและมาตรการป้องกันการทุจริตที่กำหนดไว้ให้เป็นการป้องกันการทุจริตเชิงรุก และเกิดประโยชน์สูงสุดในการขับเคลื่อนสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ต่อไป

สำนักนโยบายและแผน
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ธันวาคม ๒๕๖๔

คำนำ

ส่วนที่ ๑ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความเสี่ยงและการทุจริต

๑. ความหมายของความเสี่ยง ผลประโยชน์ทับซ้อน และการทุจริต	๑
๒. รูปแบบของการทุจริต	๔
๓. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน	๔
๔. สาเหตุของการทุจริต	๕
๕. ปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต	๖

ส่วนที่ ๒ หลักการความสอดคล้องกับทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และหลักการแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงการทุจริต

๑. หลักการความสอดคล้องกับทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศ	๗
๑.๑ หลักการความสอดคล้องแผนระดับที่ ๑	
๑.๑.๑ หลักการความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ	๘
๑.๒ หลักการความสอดคล้องแผนระดับที่ ๒	
๑.๒.๑ หลักการความสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๘
๑.๒.๒ หลักการความสอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ	๙
๑.๒.๓ หลักการความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๑๐
๑.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติด้านความมั่นคง	๑๐
๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ ๓	๑๐
๑.๓ หลักการความสอดคล้องแผนระดับที่ ๓	
๑.๓.๑ แผนปฏิบัติราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔	๑๒
๒. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงการทุจริต	๑๓
๒.๑ กรอบการบริหารความเสี่ยงการทุจริต	๑๓
๒.๒ กรอบการประเมินความเสี่ยงการทุจริต	๑๔
๒.๓ องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการทุจริต	๑๖
๒.๔ ขอบเขตประเมินความเสี่ยงการทุจริต	๑๖
๒.๕ ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต	๑๗

ส่วนที่ ๓ กระบวนการวิเคราะห์ความเสี่ยงการทุจริต/แผนบริหารความเสี่ยง

๑. ประเมินความเสี่ยงการทุจริต	๑๘
๒. การระบุความเสี่ยง	๑๘
๓. การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง	๒๐
๔. เมทริกส์ระดับความเสี่ยง	๒๒
๕. การประเมินการควบคุมความเสี่ยง	๒๕
๖. แผนบริหารความเสี่ยง	๒๙

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๑. การขับเคลื่อนมาตรการป้องกันการทุจริตสู่การปฏิบัติ	๓๒
๒. แนวทางการดำเนินการ	๓๔
๓. วัตถุประสงค์	๓๔
๔. เกณฑ์การประเมิน	๓๔
๕. โครงการ/กิจกรรม	๓๔

บรรณานุกรม ๔๖

ภาคผนวก ๔๘

๑. ตัวอย่าง ตารางจัดทำรายงานผลการเฝ้าระวังความเสี่ยง	
๒. ตัวอย่าง ตารางจัดทำระบบความเสี่ยง	
๒. ตัวอย่าง ตารางรายงานการบริหารความเสี่ยง	
๓. ตัวอย่าง ตารางรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง	
๔. ตัวอย่าง ตารางการเสนอขอปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต ระหว่างปี (ทดแทนแผนเดิม)	
๕. ตัวอย่าง แบบฟอร์มสรุปค่าคะแนนความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายของโครงการ/กิจกรรม	

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความเสี่ยงและการทุจริต

๑. ความหมายของความเสี่ยง ผลประโยชน์ทับซ้อน และการทุจริต

ความเสี่ยง (risk) หมายถึง ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เป็นการคาดเดาเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่แน่นอน ซึ่งผลลัพธ์ของความเสี่ยงดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น ความเสี่ยงในการเงิน ความเสี่ยงในการบริหาร การประเมินความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจะพิจารณาจากผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น และความน่าจะเป็นของผลลัพธ์นั้น ๆ (จากพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสภา พิมพ์ครั้งที่ ๓)

ความเสี่ยงในความหมายของการดำเนินชีวิตประจำวัน คือ สิ่งที่จะเกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือคาดไม่ถึง เช่น เดินเล่นอยู่ดีๆ ก็มีวัตถุลอยฟ้าหล่นมาโดนหัวเรา เป็นต้น บางครั้ง เราอาจจะพอเข้าใจว่าทำสิ่งนั้นเป็นเรื่องเสี่ยง แต่อยากทำดู หรือไม่มีทางเลือกก็ต้องเสี่ยงเอา เช่น การเดินเท้าเปล่าในที่เปลี่ยว อาจจะโดนงูฉก หรือตะขาบตอยได้แต่ไม่มีรองเท้าและจำเป็นต้องไปหาอาหารมากิน มันก็เลยต้องเสี่ยงเอาอย่างนี้ก็ได้ ดังความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๔๖) ซึ่งนิยาม “เสี่ยง” ไว้ว่าลอง เผชิญดู หรือลองทำในสิ่งที่จะให้ผลได้สองทาง คือผลทางดี หรือทางไม่ดี เป็นต้น แต่ความเสี่ยงตามความหมายในทางวิชาการ โดยเฉพาะในการบริหาร หรือการจัดการนั้นมีการอธิบายที่แตกต่างไปจากความเสี่ยงในความหมายปกติที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนี้

Berg (๒๐๑๐) ให้ความเห็นเกี่ยวกับความเสี่ยงว่า เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือการดำเนินงานในองค์กร มีผู้ให้นิยามความเสี่ยงไว้มากหลายลักษณะแตกต่างกัน แต่โดยทั่วไปจะหมายถึงความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง และสิ่งที่มีอิทธิพลที่จะส่งผลต่อผลลัพธ์ในการดำเนินงานขององค์กร อาจจะเป็น เหตุการณ์หรือผลของเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานซึ่งไม่เป็นที่ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Morden (๒๐๐๗) นิยามความเสี่ยงในมุมมองของนักยุทธศาสตร์ว่าเพื่อประโยชน์สูงสุดในการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ ความเสี่ยงในการตัดสินใจขึ้นอยู่กับคุณลักษณะสองประการต่อไปนี้ คือ ประการแรกความรู้เกี่ยวกับทางเลือกที่จะตัดสินใจมีมากน้อยเพียงใด และ ประการที่สองคือความรู้เกี่ยวกับผลลัพธ์ที่จะเกิดจากทางเลือกแต่ละทางเลือกที่ใช่ ประกอบการตัดสินใจ

Robbins และ Coulter (๒๐๐๕) นิยามความเสี่ยงไว้ว่าสถานการณ์ที่ผู้ตัดสินใจในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งยังพอจะคาดเดาผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจดังกล่าว ได้ในระดับหนึ่ง แปลว่าคาดเดาผลลัพธ์ได้มากก็จะมีความเสี่ยงน้อยและในทางตรงกันข้าม ถ้าคาดเดาได้น้อยก็จะมีความเสี่ยงสูง

จากแนวคิดและนิยามความเสี่ยงที่นำเสนอไปข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความเสี่ยงเป็นสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรือที่เราคาดไม่ถึงเนื่องมาจากความรู้และข้อมูลที่เรามีอยู่ ขณะที่มีการวางแผนดำเนินการนั้นยังไม่ชัดเจน หรือมากพอที่จะตัดสินใจได้ดีกว่าที่วางแผนไว้ อย่างไรก็ตามหากผู้บริหารและคณะทำงานได้ตระหนัก ตั้งข้อสังเกต และระบุสิ่งที่พึงระวังไว้ ตั้งแต่ต้น หรือเมื่อมีความรู้และข้อมูลใหม่ที่พอจะคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นและทำให้การ ดำเนินงานไม่เป็นที่ตามวัตถุประสงค์ ก็จะได้หาทางป้องกันหรือแก้ไขได้ทันเวลาก็จะทำให้ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรลดลงหรือไม่เกิดขึ้นได้

ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest : COI) สำนักงาน ก.พ. ได้ให้นิยามคำว่า “ผลประโยชน์ทับซ้อน” คือ สถานการณ์หรือการกระทำของบุคคล (ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานบริษัท ผู้บริหาร) มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้ามาเกี่ยวข้อง จนส่งผล กระทบต่อการตัดสินใจ หรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น การกระทำดังกล่าวอาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ทั้ง เจตนา หรือไม่เจตนา หรือบางเรื่องเป็นการปฏิบัติสืบทอดกันมา จนไม่เห็นว่าจะเป็นสิ่งผิดแต่อย่างใด พฤติกรรมเหล่านี้เป็นการกระทำความผิดทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ (ประโยชน์ ของ ส่วนรวม) แต่กลับตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง การขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตนหรือ พวกพ้องเป็นหลัก ซึ่งเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ซึ่งจะนำไปสู่การทุจริตต่อไป

หรือ สำนักมาตรการป้องกันการทุจริต สำนักงาน ป.ป.ช. โดยศาสตราจารย์ ดร.กำชัย จงจักรพันธ์ ให้คำนิยามของ Conflict of interest หรือการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ว่าหมายถึง สถานการณ์ สถานการณ์ หรือข้อเท็จจริงที่บุคคลมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องใช้ดุลยพินิจ ปฏิบัติหน้าที่หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ตาม อำนาจหน้าที่เพื่อส่วนรวม เพื่อหน่วยงาน หรือเพื่อองค์กร แต่ตนเองมีผลประโยชน์ส่วนตนเกี่ยวข้อง อยู่ในเรื่อง นั้นๆ

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

สถานการณ์ที่ผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจอยู่ในสภาพสับสนระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและ ประโยชน์ส่วนรวม โดยมีแรงจูงใจในการตัดสินใจจากประโยชน์ส่วนตน ส่งผลให้เกิดการใช้ดุลยพินิจ ในการตัดสินใจของผู้นั้น ขาดอิสระ ไม่เป็นกลาง เบี่ยงเบนออกจากหลักการบริหารเพื่อประโยชน์สาธารณะ

พฤติกรรมแบบใดที่เข้าข่ายผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. การรับผลประโยชน์ เช่น การรับของรางวัล/ความสะดวกสบาย/ความบันเทิงรูปแบบต่างๆ ส่งผลให้เอื้อประโยชน์ต่อผู้ให้ของขวัญนั้น
๒. การใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อหาประโยชน์ให้กับตนเอง ครอบครัว หรือพวกพ้อง
๓. การรับงานนอก เช่น การเป็นที่ปรึกษาและการจ้างงานให้แก่ตนเอง การใช้เวลา/ทรัพย์สินของราชการในการทำงานนอกที่ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน
๔. การเปิดเผยข้อมูลลับของราชการเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ เช่น เปิดเผยคุณลักษณะเฉพาะ (Specification) ในกรณีการจัดซื้อ-จัดจ้างของหน่วยงาน
๕. การนำทรัพย์สินของราชการไปใช้ในงานหรือกิจการส่วนตัว
๖. การใช้อิทธิพลโดยตำแหน่งหน้าที่ เพื่อเรียกรับผลตอบแทนจนส่งผลให้เป็นคุณหรือโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม
๗. การทำงานหลังออกจากตำแหน่ง เช่น การใช้ประโยชน์จากที่เคยปฏิบัติหน้าที่ราชการ มาเรียกรับผลประโยชน์/ผลตอบแทนให้กับตนเองหรือพวกพ้อง เช่น การรับตำแหน่งที่ปรึกษาโรงงานอุตสาหกรรม หลังจากเกษียณอายุราชการในตำแหน่งอุตสาหกรรมจังหวัด

การทุจริต (Corruption) หมายถึง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายว่า

(๑) ความประพฤติชั่ว ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางกายเรียกว่า กายทุจริต ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางวาจาเรียกว่า วาจาทุจริต ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางใจ เรียกว่า มโนทุจริต (๒) โกง เช่น ทุจริตในการสอบ คดโกง ฉ้อโกง เช่น ทุจริตต่อหน้าที่ (๓) ไม่ซื่อตรง เช่น คนทุจริต และประมวลกฎหมายอาญาให้คำนิยามไว้ในมาตรา ๑ (๑) ได้บัญญัติ “โดยทุจริต” หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ ได้บัญญัติ “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง หรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่ง หรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๖๔) ได้ระบุนิยามและรูปแบบของการทุจริตเป็น ๗ ประเภท ได้แก่ ๑) การทุจริตขนาดใหญ่ (Grand Corruption) เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐระดับสูงเพื่อบิดเบือนนโยบายหรือการใช้อำนาจรัฐในทางมิชอบ เพื่อให้ผู้นำหรือผู้บริหารประเทศได้รับผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรของชาติ ๒) การทุจริตขนาดเล็ก (Petty Corruption) เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับกลางและระดับล่างต่อประชาชนทั่วไป โดยการใช้อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในทางมิชอบ ๓) การติดสินบน (Bribery) เป็นการเสนอ การให้ หรือสัญญาว่าจะให้ผลประโยชน์ทั้งในรูปของเงิน สิ่งของ และสิ่งตอบแทนต่าง ๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี ๔) การยักยอก (Embezzlement) คือ การที่พนักงานหรือเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐบาลเงินหรือสิ่งของที่ได้รับมอบหมายให้ใช้ในหน้าที่ราชการ มาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจการอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ๕) การอุปถัมภ์ (Patronage) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่นพรรคเล่นพวก ด้วยการคัดเลือกบุคคลจากสายสัมพันธ์ทางการเมืองหรือเครือข่าย (Connection) เพื่อเข้ามาทำงานหรือเพื่อได้รับผลประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงคุณสมบัติและความเหมาะสม ๖) การเลือกที่รักมักที่ชัง (Nepotism) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่นพรรคเล่นพวกโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้อำนาจที่มีในการให้ผลประโยชน์หรือให้หน้าที่การงานแก่เพื่อน ครอบครัว หรือบุคคลใกล้ชิด โดยไม่คำนึงถึงคุณสมบัติและความเหมาะสม ๗) ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) คือ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม อันเกิดจากที่บุคคลต้องมีหน้าที่หรือสถานะมากกว่า ๑ สถานะ

ดังนั้น จากแนวคิด นิยาม และกฎหมายที่กล่าวไปข้างต้น อาจสรุปได้ว่าความหมายของการทุจริต ไม่มีขอบเขตนิยามที่เป็นมาตรฐานเหมือนกันในระดับสากล แต่มีความเหมือนกันตรงที่ถือเป็นการกระทำผิดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจหน้าที่หรือกระทำโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่แสดงความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม เกิดขึ้นได้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เป็นการกระทำที่อาจถูกกฎหมายหรือผิดกฎหมายก็ได้ และมักเป็นพฤติกรรมที่ซับซ้อน ซ่อนเร้น ปิดบัง บิดเบือน ที่พิสูจน์หรือตรวจสอบได้ยาก

๒. รูปแบบของการทุจริต (แนวคิด Heidenheimer, 1978)

การทุจริตสีดำ หมายถึง การทุจริตที่คนส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่ามีความผิดและสมควรถูกดำเนิน
การทุจริตสีเทา เป็นการกระทำที่คนส่วนหนึ่งเห็นว่าควรถูกลงโทษ แต่อีกส่วนหนึ่งเห็นแตกต่าง
ออกไป และคนส่วนใหญ่มีความเห็นคลุมเครือ

การทุจริตสีขาว เป็นการกระทำที่คนส่วนใหญ่โดยเฉพาะชนชั้นนำในสังคมเห็นว่ายอมรับได้
เช่น การแข่งแฉก การใช้อิทธิทธิ การให้ค่าน้ำร้อนน้ำชา เป็นต้น

๓. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน

ทฤษฎีอุปถัมภ์

๑. จากโครงสร้างของสังคมมีความสัมพันธ์ในลักษณะการพึ่งพาอาศัยในความเท่าเทียมกัน
โดยที่ต่างฝ่ายต่างมีผลประโยชน์ต่างตอบแทน

๒. ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีองค์ประกอบของความเป็นมิตรรวมอยู่ด้วยแต่เป็นมิตรภาพ
อยู่ด้วย แต่เป็นมิตรภาพที่ขาดดุลงบภาพ คือ อีกฝ่ายหนึ่งมีอำนาจเหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่งมากเกินไป

๓. เป็นระบบซึ่งมีการพึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือกัน ทำให้เกิดพวกพ้องในองค์กร ทำให้ง่าย
ต่อการเกิดการทุจริตและประพฤตินิยมชอบและยากต่อการตรวจสอบ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

ทฤษฎีเกี่ยวกับลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ เป็นการเน้นย้ำความต้องการของมนุษย์
ซึ่งมีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด

๑. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูงสุดหรือความต้องการประจักษ์ตน

๒. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับ

๓. ความต้องการในสังคม ความรักและความเป็นเจ้าของ

๔. ความต้องการในความปลอดภัยและความมั่นคง

๕. ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพและชีวภาพ

ทฤษฎีการทุจริต

ทฤษฎีนี้เกิดขึ้นเมื่อมีปัจจัย ๓ ประการ คือ ความไม่ซื่อสัตย์ โอกาสที่เอื้ออำนวย และสิ่งที่เร้า
หรือปัจจัยเร้า

๑. ความไม่ซื่อสัตย์ เมื่อมนุษย์ยังมีความต้องการ ความโลภ แม้ถูกสะกดด้วยจริยธรรม
คุณธรรม และบทลงโทษทางกฎหมายก็ตาม ความจำเป็นทางเศรษฐกิจมีส่วนผลักดันให้บุคคลตัดสินใจ
กระทำความผิด เพื่อให้ตนเองอยู่รอด

๒. โอกาส ผู้กระทำความผิดพยายามที่จะหาโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการทุจริต โอกาสที่เอื้ออำนวย
ต่อการทุจริตย่อมกระตุ้นให้เกิดการทุจริต โอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการทุจริตย่อมกระตุ้นให้เกิดการทุจริตได้ง่าย
ขึ้นกว่าโอกาสที่ไม่เปิดช่อง

๓. การจูงใจ เป็นองค์ประกอบข้อสุดท้ายที่มีความสำคัญ เนื่องจากการทำความเข้าใจถึง
มูลเหตุจูงใจให้บุคคลตัดสินใจกระทำการทุจริตจะนำไปสู่การหามาตรการในการป้องกันการทุจริต ประเภทของการจูงใจ
สามารถจำแนกได้ ดังนี้

- มีความทะเยอทะยานอย่างไม่มีที่สิ้นสุด
- บรรณาจะยกระดับตนเองให้ทัดเทียมกับบุคคลอื่นในสังคม

- ปัญหาทางการเงิน
- การกระทำเพื่อยากเด่น
- ความต้องการที่จะแก้เผ็ดซึ่งอาจมาจากผู้บังคับบัญชา
- ทำเพื่ออุดมคติของตนเอง

๔. สาเหตุของการทุจริต

กลุ่มที่ ๑ เกิดจากพฤติกรรมความโลภ

๑. มาจากพฤติกรรมส่วนบุคคลที่มาจากความโลภ ความไม่เพียงพอ
๒. เป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ขาดหลักยึดด้านคุณธรรมจนกลายเป็นคนที่เห็นแก่ได้ มีความอยาก และความไม่รู้จักพอ
๓. การขาดปทัสถาน (Norm) ของความเป็นบุคคลสาธารณะ (Public Persons) ที่ต้องยึดหลักความเป็นกลาง และความเป็นธรรมเป็นที่ตั้ง

กลุ่มที่ ๒ เกิดจากการมีโอกาหรือการที่ระบบการทำงานมีช่องว่าง

๑. เกิดจากการมีโอกาหรือจากการที่ระบบงานมีช่องว่างเป็นสาเหตุที่มาจากระบบการทำงานมีช่องว่างให้ทุจริต
 ๒. การขาดระบบ การควบคุม ตรวจสอบที่ไม่รัดกุม
- โดยสรุปสาเหตุ ได้แก่ (๑) การขาดความรู้ ความเข้าใจผิด หรือถูกใช้ให้กระทำ (๒) ความเคยชินของเจ้าหน้าที่ที่คุ้นเคยกับการที่จะได้ “ค่าน้ำร้อนน้ำชา” (๓) การถูกบังคับให้รับตามบรรทัดฐานของกลุ่ม (๔) การอาศัยช่องว่างของระเบียบและกฎหมาย (๕) ไม่ปฏิบัติตามกฎและระเบียบ (๖) การทุจริตตามระบบ (Systemic) ด้านงบประมาณ การเงิน การคลังและการจัดซื้อจัดจ้าง (๗) เกิดจากการใช้อำนาจ บารมี อิทธิพลหรือตำแหน่งหน้าที่ราชการที่มีอำนาจในการวินิจฉัย (๘) โครงสร้างทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองที่อ่อนแอ (๙) โครงสร้างทางเศรษฐกิจมีการผูกขาดของกลุ่มทุนขนาดใหญ่ (๑๐) โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีลักษณะเป็นแบบอุปถัมภ์ คำนึงมกย่อง คนมีฐานะร่ำรวย (๑๑) โครงสร้างทางการเมืองที่ต้องอาศัยเงินเป็นใหญ่ การจ่ายเงินเพื่อซื้อเสียง ทำงานทางการเมือง (๑๒) กระแสทุนทางการเมือง อาทิ โครงการเมกะโปรเจค ถือว่าเป็นการคอร์รัปชันเชิงบูรณาการที่ต้องใช้ทุนในการบริหารจัดการ จัดจ้างที่ปรึกษา วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีคนรอบรู้อยู่ในวงจำกัดทำให้การทุจริตประพฤติมิชอบเป็นไปได้โดยง่าย (๑๓) ความไม่เข้มแข็งขององค์กรตรวจสอบปราบปรามของรัฐ (๑๔) เกิดการเปิดเสรีการค้าและการลงทุนที่มีการแข่งขันแย่งจ่ายส่วยหรือสินบน เพื่อให้ได้รับอนุมัติให้นำเข้า หรือได้มาซึ่งใบอนุญาตต่อการได้รับสิทธิต่อโครงการต่าง ๆ (๑๕) กฎหมายขาดความสมบูรณ์ในการดำเนินการ (๑๖) การบังคับใช้กฎหมายไทยยังไม่เคร่งครัด และมีช่องโหว่ให้ผู้ใช้อำนาจดำเนินการแบบสอเบาและขาดความเชื่อมั่นต่อการเข้าร้องเรียนและฟ้องร้อง

กลุ่มที่ ๓ เกิดจากการขาดจริยธรรม

๑. การขาดจริยธรรมส่วนบุคคล
๒. จริยธรรมขององค์กรไม่ได้มีการบังคับใช้ให้เกิดผล
๓. ขาดเจตจำนงที่แน่วแน่ของฝ่ายการเมืองในการแก้ไขปัญหา
๔. ภาคการเมืองขาดความมั่นคงและต่อเนื่อง

กลุ่มที่ ๔ เกิดจากแรงจูงใจและความคุ้มค่าในการเสี่ยง

๑. เพราะทุจริตแล้วได้รับผลประโยชน์มากเมื่อเทียบกับความเสี่ยง

๒. การบังคับใช้กฎหมายปราบปรามหรือการลงโทษทางสังคมขาดประสิทธิภาพ

โดยสรุปสาเหตุหลักได้ ได้แก่ (๑) การขาดระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพและเข้มแข็งขาดความหลากหลายในการตรวจสอบ จากภาคส่วนต่าง ๆ โดยเฉพาะภาคประชาชนรวมถึงการทำลายระบบตรวจสอบอำนาจรัฐ (๒) ขาดการประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบ (๓) ประชาชนส่วนใหญ่มักจะเบื่อหน่ายวางแผน ไม่มีปฏิกิริยาต่อพฤติกรรมการใช้อำนาจหน้าที่ที่ไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ทุจริตมีแรงจูงใจและรู้เห็นว่าผลตอบแทนที่จะได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับความเสี่ยงนั้นคุ้มค่า จึงแสวงหาและพัฒนาแนวทางการทุจริตที่มีรูปแบบแปลกใหม่ (๔) ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐานด้านกฎหมาย และขั้นตอนการอำนวยความสะดวก รวมถึงความล่าช้าในการให้บริการและขาดความโปร่งใสของกระบวนการทำให้ประชาชนรู้สึก เบื่อหน่าย และขาดความศรัทธาต่อกระบวนการยุติธรรม (๕) ประชาชนขาดแรงจูงใจในการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม

๕. ปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ได้ระบุว่าปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตหรือผลประโยชน์ทับซ้อน ดังนี้

๑. การที่ไม่สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์สาธารณะออกจากกันได้อย่างสิ้นเชิง

๒. มีฐานความเชื่อในอดีตที่ว่าขุนนางหรือข้าราชการสามารถค้าขายได้โดยไม่เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ

๓. ตำแหน่งหน้าที่ราชการนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนตัว จึงขาดการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์สาธารณะ

๔. ทศนคติและความเชื่อของคนในสังคมยังคงเป็นแบบเดิม คือไม่สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวของผู้มีอำนาจกับผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้ จึงพัฒนาไม่ทันต่อสถานการณ์ของระบบกฎหมายสากลที่แยกแยะเรื่องดังกล่าวออกจากกันอย่างชัดเจนเป็นระบบ

หลักการความสอดคล้องกับทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และหลักการแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงการทุจริต

๑. หลักการความสอดคล้องกับทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในการขับเคลื่อนหน่วยงานให้มีการบริหารภายใต้กรอบธรรมาภิบาล เพื่อลดปัญหาการทุจริต ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงการทุจริตอย่างต่อเนื่องจริงจัง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในการขับเคลื่อนสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ให้มีการบริหารภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และสอดคล้องกับทิศทางนโยบายสำคัญและเป้าหมายการพัฒนาประเทศนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้จำแนกแผนออกเป็น ๓ ระดับ ประกอบด้วย

แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๖๕)

แผนระดับที่ ๒ ประกอบด้วย ๔ แผน ดังนี้

(๑) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ หมายความว่า แผนแม่บทเพื่อการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ (พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓)

(๒) แผนการปฏิรูปประเทศ หมายถึง แผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศตามพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๓) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หมายความว่า แผนสำหรับถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติสู่กรอบและแนวทางในการพัฒนาประเทศในแต่ละช่วงระยะเวลา ๕ ปี

(๔) แผนความมั่นคง หมายถึง นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งเป็นนโยบายและแผนหลักของชาติที่เป็นกรอบหรือทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคามเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ

แผนระดับที่ ๓ หมายถึง แผนที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ ให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ หรือจัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนดหรือจัดทำขึ้นตามพันธกรณีหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศ

(๑) แผนแม่บทด้าน หมายถึง แผนแม่บทเพื่อบรรลุเป้าหมายเฉพาะด้านที่มีความสำคัญจำเป็นและสนับสนุนให้เกิดการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ

(๒) แผนพัฒนา หมายถึง แผนในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคำคัญของประเทศรายประเด็น ตั้งแต่แผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

(๓) แผนปฏิบัติการด้าน หมายถึง แผนปฏิบัติการเพื่อแปลงแผน หรือสนับสนุนแผนระดับที่ ๑ และระดับที่ ๒ สู่การปฏิบัติ ทั้งนี้ ไม่นับรวมแผนปฏิปัติราชการในแต่ละปีที่ของบประมาณของส่วนราชการ

(๔) แผนอื่น ๆ หมายถึง แผนที่ไม่ได้มีลักษณะตามแผนระดับที่ ๑ แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ โดยอาจเป็นแผนที่จัดทำขึ้นตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ โดยมีกิจกรรมการดำเนินงานในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งมีความจำเป็นต้องเสนอแผนให้คณะกรรมการระดับชาติชุดใดชุดหนึ่งหรือคณะรัฐมนตรีรับทราบหรือพิจารณา

๑.๑ หลักการความสอดคล้องแผนระดับที่ ๑

๑.๑.๑ หลักการความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย : ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๑) ประชาชนและภาคีต่างๆในสังคมร่วมมือในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

(๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาดเป็นธรรมและตรวจสอบได้

(๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

ตัวชี้วัด : ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ (คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (Corruption Perception Index : CPI) อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๒๐ ของโลกหรือมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๗๓ คะแนน)

๑.๒ หลักการความสอดคล้องแผนระดับที่ ๒

๑.๒.๑ ความสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น (ฉบับ ๒๑) : การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑) เป้าหมายแผนแม่บทฯ : ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย :

ปี	๒๕๖๑-๒๕๖๕	๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
อันดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI Index) ของประเทศไทย	อันดับ ๕๔ ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	อันดับ ๔๓ ไม่ต่ำกว่า ๕๗ คะแนน	อันดับ ๓๒ ไม่ต่ำกว่า ๖๒ คะแนน	อันดับ ๒๐ ไม่ต่ำกว่า ๗๓ คะแนน

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญเพื่อขับเคลื่อน : การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

▶ ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยทุกระดับ

▶ ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาด

▶ พัฒนาค่านิยมของนักการเมืองให้มีเจตนาธรรมที่แน่วแน่ในการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต

▶ ปรับ“ระบบ” เพื่อลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ

▶ ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

๑.๒.๒ ความสอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ

ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ : ผลอันพึงประสงค์ตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๕๘ ของคณะกรรมการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เป้าหมาย : ประเทศไทยมีระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) อยู่ใน ๒๐ อันดับแรกของโลกในปี ๒๕๗๙

แนวทางการพัฒนา :

๑. ด้านการป้องกัน/เฝ้าระวัง

ให้มีการส่งเสริมสนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ รวมทั้งให้มีกฎหมายในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเป็นพลังในการต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ และชี้เบาะแสเมื่อพบเห็นการกระทำความผิดโดยรัฐมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสด้วย

กลยุทธ์ ๑ เร่งสร้างการรับรู้และจิตสำนึกของประชาชนในการต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

กลยุทธ์ ๒ ผลักดันให้มีกฎหมายรองรับการรวมตัวของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ ภายใน ๒ ปี

กลยุทธ์ ๓ ส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันร้องเรียนการทุจริต และมีส่วนร่วมในการต่อต้านทุจริต ด้วยการชี้เบาะแสเมื่อพบเห็นการกระทำความผิด

กลยุทธ์ ๔ การสร้างลักษณะนิสัยไม่โกงและไม่ยอมให้ผู้ใดโกง เพื่อต่อต้านการทุจริตฯ โดยเริ่มจากเด็ก เยาวชน และผู้ประกอบการ

กลยุทธ์ ๕ เสริมสร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการเสริมสร้างธรรมาภิบาล และต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ

๒. ด้านการป้องปราม ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง (Integrity) สุจริตของบุคลากรใช้ดุลยพินิจโดยสุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ดีอย่างแท้จริง

กลยุทธ์ ๑ ให้ส่วนราชการมีการบริหารงานบุคคลที่เป็นตามระบบคุณธรรม (Merit System) ได้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็น “คนดี คนเก่ง คนกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง”

กลยุทธ์ ๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือผู้บังคับบัญชาที่มีมาตรการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และเป็นตัวอย่างในการบริหารงานด้วยความซื่อตรงและรับผิดชอบ กรณีปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการให้ถือเป็นความผิดวินัยหรือความทางอาญา

กลยุทธ์ ๓ เสริมสร้างหน่วยงานตรวจสอบภายในให้เป็นกลไกอิสระและมีความเป็นมืออาชีพในการเฝ้าระวังการทุจริตในหน่วยงาน

กลยุทธ์ ๔ ให้มีการลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานของรัฐในการใช้อำนาจรัฐที่ได้รับมอบ

กลยุทธ์ ๕ ให้เจ้าพนักงานของรัฐบริการประชาชนตามหน้าที่ที่ได้รับโดยไม่คำนึงถึงอามิสสินจ้าง

กลยุทธ์ ๖ ให้มีการแสดงฐานะทางการเงินของเจ้าพนักงานของรัฐที่เปิดเผย ตรวจสอบได้

กลยุทธ์ ๗ ให้เจ้าพนักงานของรัฐอื่น (ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรอิสระ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการต่าง ๆ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน) และเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง (Integrity) เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง

๑.๒.๓ ความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพจน์มิชอบและ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

เป้าหมาย : เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น

ตัวชี้วัด : ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนา
ฉบับที่ ๑๒

แนวทางการพัฒนา : เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต
และยุติธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง เป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทย ให้ครอบคลุม ภาครัฐ ภาคเอกชน
องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาชน พร้อมทั้งเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมต่อต้านการทุจริต

๑.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติด้านความมั่นคง

นโยบายที่ ๙ : เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต รองรับ วัตถุประสงค์ ๓.๔.๕
เพื่อพัฒนาศักยภาพของภาครัฐ และส่งเสริมบทบาทและความเข้มแข็งของทุกภาคส่วนในการรับมือกับ
ภัยคุกคามทุกรูปแบบที่กระทบกับความมั่นคง

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : หน่วยงานภาครัฐมีระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตและ
ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ

ตัวชี้วัด

- ▶ ค่าดัชนีชี้วัดการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย
- ▶ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

กลยุทธ์

- ▶ นำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในการบริหารจัดการภาครัฐให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม
- ▶ ผลักดันการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทุจริต
และให้บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด
- ▶ ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินโครงการของภาครัฐ

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption
Perceptions Index : CPI) สูงกว่าร้อยละ ๕๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมไม่ทนกับการทุจริต

- ▶ ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์
- ▶ ระดับความสำเร็จของกระบวนการปรับกระบวนคิด
- ▶ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุมชนใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระดับเจตจำนงทางการเมือง ในการต่อต้านการทุจริต

- ▶ ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์
- ▶ มีการแสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของนักการเมืองต่อสาธารณชน
- ▶ ร้อยละที่ลดลงของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐที่มีการละเมิดมาตรฐานทางจริยธรรม

▶ สัดส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกำหนดกลยุทธ์และมาตรการในการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

▶ มีการพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่มีสัดส่วนเหมาะสมกับการแก้ปัญหา

▶ รัฐบาลให้การสนับสนุนทุนตั้งต้นในการจัดตั้งกองทุนต่อต้านการทุจริตสำหรับภาคเอกชนและภาคประชาชน

▶ มีนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งเสริมให้เกิดการกำกับดูแลและควบคุมการดำเนินงานตามเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของนักการเมืองที่ได้แสดงไว้ต่อสาธารณชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

▶ ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

▶ ร้อยละที่ลดลงของคดีการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

▶ ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

▶ ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการยับยั้งและป้องกันการทุจริตที่จะเกิดขึ้น

▶ ร้อยละของคดีหรือการร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตที่ลดลง

▶ ร้อยละความสำเร็จของผลการดำเนินการป้องกันการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต

▶ ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

▶ ระยะเวลาเฉลี่ยของการดำเนินคดีทุจริต จำแนกตามขนาดและประเภทของคดี

▶ ร้อยละของคดีการทุจริตที่ดำเนินการแล้วเสร็จ จำแนกตามขนาดและประเภทของคดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions

Index: CPI) ของประเทศไทย

▶ ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

▶ ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ตามแหล่งสำรวจข้อมูล ๘ แหล่ง สูงกว่าร้อยละ ๕

๑.๓ หลักการความสอดคล้องแผนระดับที่ ๓

แผนปฏิบัติราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ภายใต้บริบทและสภาพแวดล้อมอันเกี่ยวกับการกิจของวุฒิสภาในฐานะที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติของประเทศตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ความท้าทายของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการขับเคลื่อนและพัฒนาขีดความสามารถทั้งองค์กร และบุคลากร ให้สามารถรองรับและสนับสนุนบทบาทภารกิจของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แผนนโยบายรัฐบาล กรอบทิศทาง การพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) แผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) นโยบายของผู้บริหารตลอดจนข้อบังคับ กฎหมาย กฎ และระเบียบการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้อง โดยวิเคราะห์นำไปสู่การกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

วิสัยทัศน์ (VISION)

เป็นองค์กรหลักด้านนิติบัญญัติของประเทศที่มีสมรรถนะสูง ในการสนับสนุนภารกิจวุฒิสภาเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์ KPI ๓ : ร้อยละการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๙๐)

พันธกิจ (MISSION)

๑. สนับสนุนการขับเคลื่อนภารกิจด้านนิติบัญญัติ
๒. สนับสนุนภารกิจด้านการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการดาเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ
๓. ยกระดับการพัฒนางานด้านกฎหมายและงานด้านวิชาการของวุฒิสภา
๔. บริหารจัดการให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง ทันสมัย ตามหลักธรรมาภิบาล และทันต่อการเปลี่ยนแปลง
๕. พัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

แผนปฏิบัติราชการ

- เรื่องที่ ๑ ยกระดับการสนับสนุนงานด้านนิติบัญญัติ
- เรื่องที่ ๒ พัฒนางานด้านการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการดำเนินการตามแผนการปฏิรูปประเทศ และการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ
- เรื่องที่ ๓ พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการเชิงรุก และทันต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
- เรื่องที่ ๔ พัฒนาขีดความสามารถขององค์กรให้มีขีดสมรรถนะสูง
- เรื่องที่ ๕ พัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงการทุจริต

๒.๑ กรอบการบริหารความเสี่ยงการทุจริต

การบริหารความเสี่ยงองค์กรโดยรวม หมายถึง กระบวนการบริหารความเสี่ยงที่บุคคลทั่วทั้งองค์กรได้มีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์ และคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ หรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการระบุแนวทางในการจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าวให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมหรือยอมรับได้ เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ

วัตถุประสงค์การประเมินความเสี่ยงการทุจริต

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ มีมาตรการ ระบบ หรือ แนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต ซึ่งเป็นมาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพต่อไป

การบริหารจัดการความเสี่ยงมีความแตกต่างจากการตรวจสอบภายในอย่างไร

การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นการทำงานในลักษณะที่ทุกภาระงานต้องประเมินความเสี่ยงก่อนปฏิบัติงานทุกครั้ง และแทรกกิจกรรมการตอบโต้ความเสี่ยงไว้ก่อนเริ่มปฏิบัติงานหลักตามภาระงานปกติของการเฝ้าระวังความเสี่ยงล่วงหน้าจากทุกภาระงานร่วมกันโดยเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบปกติที่มีการรับรู้และยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง (ผู้นำส่งงานให้) เป็นลักษณะ Pre-Decision ส่วนการตรวจสอบภายในจะเป็นในลักษณะกำกับติดตามความเสี่ยง เป็นการสอบทาน เป็นลักษณะ Post-Decision

การบริหารความเสี่ยงองค์กรตามแนวคิด COSO

การบริหารความเสี่ยงองค์กรโดยรวมตามแนวคิด COSO มีองค์ประกอบทั้งหมด ๘ ประการ ประกอบด้วย

- Internal Environment หรือ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ถือเป็นพื้นฐานขององค์ประกอบอื่น ๆ ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของค่านิยม จริยธรรม ความสามารถของบุคลากร แนวทาง การบริหารของผู้บริหารฯ ซึ่งสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่ดีหรือไม่ดีจะมีผลต่อการควบคุมและการบริหารความเสี่ยง
- Objective Setting หรือ การกำหนดวัตถุประสงค์ องค์ประกอบนี้เป็นเรื่องของการกำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงาน ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงขอบเขตการดำเนินงาน และทำให้สามารถ วิเคราะห์ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างครบถ้วน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ระดับใหญ่ ๆ คือระดับองค์กร Entity (Level) และระดับกิจกรรม Activity (Level)
- Event Identification หรือ การระบุถึงเหตุการณ์หรือปัจจัยที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยง โดยในองค์ประกอบนี้จะต้องพิจารณาทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่จะส่งผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของภาวะเศรษฐกิจ ธรรมชาติ การเมือง สังคม การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี โครงสร้างขององค์กร บุคลากร กระบวนการ และเทคโนโลยีขององค์กร เป็นต้น
- Risk Assessment หรือ การประเมินความเสี่ยง จะทำให้ทราบว่าเหตุการณ์หรือปัจจัยที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยง (จากองค์ประกอบที่แล้ว) จะส่งผลกระทบอย่างไรต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรหรือกิจกรรม โดยจะประเมินในด้านของความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น (Likelihood) และผลกระทบหากเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นจริง (Impact)
- Risk Response หรือ การตอบสนองต่อความเสี่ยง ผู้บริหารจะต้องกำหนดว่าจะตอบสนองหรือจัดการต่อความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างไรโดยการตอบสนองความเสี่ยงดังกล่าวอาจจะอยู่ในรูปของการหลีกเลี่ยง (Avoidance) การลดหรือควบคุม (Reduction) การกระจายหรือถ่ายโอน (Sharing) และการยอมรับ (Acceptance)

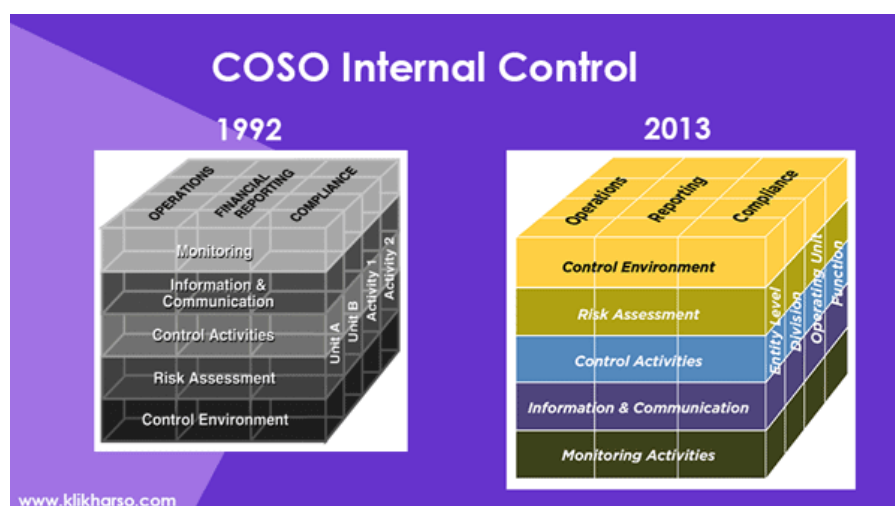
- Control Activities หรือ กิจกรรมการควบคุม หมายถึง นโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานในการควบคุมที่ฝ่ายบริหารกำหนดขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่าแผนจัดการความเสี่ยง/บริหารความเสี่ยงที่กำหนดขึ้นนั้นได้มีการปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ มีการกำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาในการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน

- Information and Communication หรือ สารสนเทศและการสื่อสาร เป็นการจัดหรือกำหนดให้มีระบบสารสนเทศและการติดต่อสื่อสารเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยง

- Monitoring หรือ การติดตาม หมายถึง กระบวนการในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการ/บริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒.๒ กรอบการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

กรอบตามหลักของการควบคุมภายในองค์กร (Control Environment) ตามมาตรฐาน COSO 2013 (Committee of Sponsoring Organizations 2013) โดยมาตรฐาน COSO เป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับมาตั้งแต่เริ่มออกประกาศใช้เมื่อปี ๑๙๙๒ ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการออกแนวทางด้านการควบคุมภายในเพิ่มเติมอีก ๓ ครั้ง คือ ครั้งแรกเมื่อปี ๒๐๐๖ เป็นแนวทางด้านการทำรายงานทางการเงิน Internal Control over Financial Report – Guidance for Small Public Companies ครั้งที่สองเมื่อปี ๒๐๐๙ เป็นแนวทางด้านการกำกับติดตาม Guidance on Monitoring of Internal Control และครั้งที่ ๓ ในปี ๒๐๑๓ เป็นแนวทางเพิ่มเติมด้านการควบคุมภายใน Internal Control – Integrated Framework : Framework and Appendices การปรับปรุงในปี ๒๐๑๓ นี้ยังคงยึดกรอบแนวคิดเดิมของปี ๑๙๙๒ ที่กำหนดให้มีการควบคุมภายในแต่เพิ่มเติมในส่วนอื่น ๆ ให้ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มเติมเรื่องการสอดส่องในภาพรวมของการกำกับดูแลกิจการ ดังนั้น การควบคุมภายในจึงถือว่ามีสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะตอบสนองต่อความคาดหวังของหน่วยงานในการป้องกันเฝ้าระวังและตรวจสอบการทุจริตภายในหน่วยงาน

สำหรับมาตรฐาน COSO 2013 ประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ ๑๗ หลักการ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ : สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)

- หลักการที่ ๑ - องค์กรยึดหลักความซื่อตรงและจริยธรรม
- หลักการที่ ๒ - คณะกรรมการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการกำกับดูแล
- หลักการที่ ๓ - คณะกรรมการและฝ่ายบริหาร มีอำนาจการสั่งการชัดเจน
- หลักการที่ ๔ - องค์กร จูงใจ รักษาไว้ และจูงใจพนักงาน
- หลักการที่ ๕ - องค์กรผลักดันให้ทุกตำแหน่งรับผิดชอบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๒ : การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

- หลักการที่ ๖ - กำหนดเป้าหมายชัดเจน
- หลักการที่ ๗ - ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างครอบคลุม
- หลักการที่ ๘ - พิจารณาโอกาสที่จะเกิดการทุจริต
- หลักการที่ ๙ - ระบุและประเมินความเปลี่ยนแปลงที่จะกระทบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๓ : กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

- หลักการที่ ๑๐ - ควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
- หลักการที่ ๑๑ - พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุม
- หลักการที่ ๑๒ - ควบคุมให้นโยบายสามารถปฏิบัติได้

องค์ประกอบที่ ๔ : สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

- หลักการที่ ๑๓ - องค์กรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ
- หลักการที่ ๑๔ - มีการสื่อสารข้อมูลภายในองค์กร ให้การควบคุมภายในดำเนินต่อไปได้
- หลักการที่ ๑๕ - มีการสื่อสารกับหน่วยงานภายนอก ในประเด็นที่อาจกระทบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๕ : กิจกรรมการกำกับติดตามและประเมินผล (Monitoring Activities)

- หลักการที่ ๑๖ - ติดตามและประเมินผลการควบคุมภายใน
- หลักการที่ ๑๗ - ประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในทันเวลา และเหมาะสม

ทั้งนี้ การป้องกันการเกิดการทุจริตในองค์กร องค์ประกอบการควบคุมภายในแต่ละองค์ประกอบ และหลักการจะต้องมีอยู่จริง และนำไปปฏิบัติได้ (Present & Function) ซึ่งจะทำให้การทำงานสอดคล้อง และสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ แผนปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงและป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ฉบับนี้ จะเน้นตามมาตรฐาน COSO 2013 องค์ประกอบที่ ๒ หลักการที่ ๘ ในเรื่องการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เป็นหลัก

กรอบหรือภาระงานในการประเมินความเสี่ยงการทุจริต มี ๔ กระบวนการ ดังนี้

➢ Corrective : แก้ไขปัญหาที่เคยรับรู้ว่าจะเกิดสิ่งที่มีประวัติอยู่แล้ว ทำอย่างไรจะไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีก

➢ Detective : เผื่อระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง ทำอย่างไรจะตรวจพบ ต้องสอดส่องตั้งแต่แรก ตั้งข้อบ่งชี้บางเรื่องที่น่าสงสัยทำการลดระดับความเสี่ยงนั้นหรือให้ข้อมูลเบาะแสขึ้นแก่ผู้บริหาร

➤ Preventive : ป้องกัน หลีกเลี่ยง พฤติกรรมที่นำไปสู่การสูญเสียต่อการกระทำผิด ในส่วนที่พฤติกรรมที่เคยรับรู้ว่าจะเกิดมาก่อน คาดหมายได้ว่ามีโอกาสสูงที่จะเกิดซ้ำอีก (Known Factor) ทั้งที่รู้ว่าทำไปมีความเสี่ยงต่อการทุจริต จะต้องหลีกเลี่ยงด้วยการปรับ Workflow ใหม่ ไม่เปิดช่องว่างให้การทุจริตเข้ามาได้อีก

➤ Forecasting : การพยากรณ์ประมาณการสิ่งที่จะเกิดขึ้นและป้องกันป้องปรามล่วงหน้าในเรื่องประเด็นที่ไม่คุ้นเคย ในส่วนที่เป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากการพยากรณ์ ประมาณการล่วงหน้าในอนาคต (Unknown Factor)

๒.๓ องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการทุจริต

องค์ประกอบหรือปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริต ประกอบด้วย Pressure/Incentive หรือ แรงกดดัน หรือแรงจูงใจ Opportunity หรือ โอกาส ซึ่งเกิดจากช่องโหว่ของระบบต่าง ๆ คุณภาพการควบคุม กำกับ ควบคุมภายในขององค์กรมีจุดอ่อน และ Rationalization หรือ การหาเหตุผลสนับสนุนการกระทำตามทฤษฎี สามเหลี่ยมการทุจริต (Fraud Triangle)

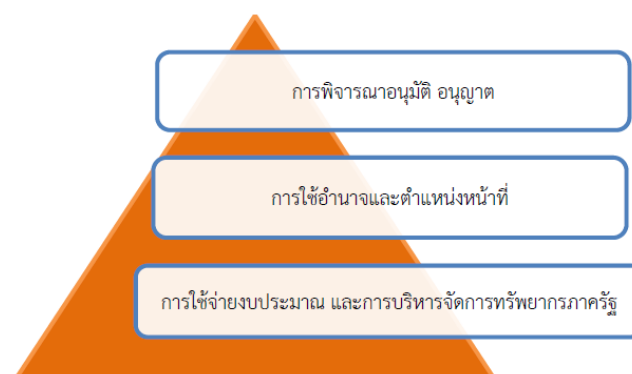
๒.๔ ขอบเขตประเมินความเสี่ยงการทุจริต

การแบ่งประเภทความเสี่ยงการทุจริต แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ดังนี้

๔.๑ ความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต (เฉพาะหน่วยงาน ที่มีภารกิจให้บริการประชาชนอนุมัติ หรืออนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘)

๔.๒ ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่

๔.๓ ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

๒.๕ ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

การประเมินความเสี่ยงการทุจริต มี ๙ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การระบุความเสี่ยง
๒. การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง
๓. เมทริกส์ระดับความเสี่ยง
๔. การประเมินการควบคุมความเสี่ยง
๕. แผนบริหารความเสี่ยง
๖. การจัดทำรายงานผลการเฝ้าระวังความเสี่ยง
๗. จัดทำระบบการบริหารความเสี่ยง
๘. การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง
๙. การรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง

กระบวนการวิเคราะห์ความเสี่ยงการทุจริต

การประเมินความเสี่ยงการทุจริต

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้นำแนวคิดกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO 2013 (Committee of Sponsoring Organizations 2013) มาเป็นกรอบแนวทางการดำเนินการ เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกัน ควบคุม และบรรเทาความผิดพลาดหรือลดความเสียหายจากการปฏิบัติงานที่อาจส่งผลกระทบต่อหน่วยงานในอนาคต โดยก่อนทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริตได้ทำการคัดเลือกงานหรือกระบวนการจากภารกิจในแต่ละประเภทที่จะทำการประเมิน ซึ่งได้มีการจำแนกและกำหนดขอบเขตของการประเมินความเสี่ยงการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ออกเป็น ๒ ด้าน คือ ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่ และความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ อนึ่ง สำหรับความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาไม่มีภารกิจให้บริการประชาชนอนุมัติ หรืออนุญาตตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และเมื่อคัดเลือกแล้วได้ทำการคัดเลือกกระบวนการของประเภทด้านนั้น ๆ โดยเฉพาะการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต และจัดเตรียมข้อมูลขั้นตอนการปฏิบัติงาน หรือแนวทางหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งนำไปสู่การประเมินความเสี่ยงการทุจริตในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

การระบุความเสี่ยง (Risk Identification)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้นำข้อมูลที่ได้จากขั้นเตรียมการในส่วนรายละเอียดขั้นตอนแนวทางหรือเกณฑ์การปฏิบัติงานของกระบวนการที่จะทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต โดยในขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้น ย่อมประกอบไปด้วยขั้นตอนย่อยในการระบุความเสี่ยง ซึ่งตอนที่ ๑ ได้ทำการระบุความเสี่ยง อธิบายรายละเอียด รูปแบบ พฤติการณ์ความเสี่ยงเฉพาะที่มีความเสี่ยงการทุจริตเท่านั้น และในการประเมินได้คำนึงถึงความเสี่ยงในภาพรวมของการดำเนินงานเรื่องที่จะทำการประเมินด้วย เนื่องจากในกระบวนการปฏิบัติงานตามขั้นตอนอาจไม่พบความเสี่ยง หรือโอกาสเสี่ยงต่ำ แต่อาจพบว่ามีความเสี่ยงในเรื่องนั้น ๆ ในการดำเนินงานที่ไม่ได้อยู่ในขั้นตอนก็เป็นได้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าหน่วยงานจะมีมาตรการป้องกันหรือแก้ไขความเสี่ยงการทุจริตนั้นอยู่แล้ว

จากนั้น จึงได้นำข้อมูลการดำเนินการในรายละเอียดมาทำการระบุความเสี่ยง หรือค้นหาความเสี่ยงการทุจริตด้วยวิธีการระดมความคิดเห็นร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต (คัดเลือกกระบวนการ/งานในภารกิจ ที่มีโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต) โดยความเสี่ยงจะประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นการควบคุมความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบทางลบต่อองค์กรตามกรอบการประเมินความเสี่ยง

ตารางระบุความเสี่ยง

ที่	โอกาส/ ความเสี่ยงการทุจริต
ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่	
๑	การใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ หรือ ยกเว้นระเบียบ ที่เอื้อประโยชน์หรือมีผลประโยชน์ทับซ้อน
๒	การใช้อำนาจหน้าที่เรียกรับผลประโยชน์/การให้และการรับของขวัญสินน้ำใจ เพื่อหวังความก้าวหน้า
๓	การกำหนด TOR/คุณลักษณะของสินค้าหรือบริการที่มีลักษณะใกล้เคียงกับคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง หรือมีคุณภาพสูงหรือมูลค่าสูงเกินความจำเป็น ทำให้ไม่เกิดความคุ้มค่าการใช้งบประมาณภาครัฐ
๔	การเลื่อนตำแหน่งขึ้นอย่างไม่เป็นธรรม หรือ การโยกย้ายข้าราชการอย่างไม่เป็นธรรม
ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ	
๕	เบิกเงินราชการเป็นเท็จ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก
๖	ยักยอกเงินหลวง ปลอมแปลงเอกสารในการเบิกจ่าย
๗	การใช้ดุลพินิจในการเลือกวิธีการจัดซื้อ จัดจ้าง
๘	การเอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้องในการจัดซื้อ จัดจ้าง
๙	ผู้บริหาร ข้าราชการและบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งอาจส่งผลต่อการบริหารทรัพยากร
๑๐	การเบียดบังเวลา/วัสดุครุภัณฑ์/ทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ในเรื่องส่วนตัว
๑๑	การเลือกปฏิบัติในการให้บริการแก่ผู้รับบริการ เช่น สมาชิกรัฐสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา และประชาชน โดยไม่เสมอภาค เนื่องจากความสัมพันธ์หรือผลประโยชน์ส่วนตน
๑๒	บุคลากรและเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม การจัดงาน การประชุมระหว่างประเทศ และระเบียบอื่น ๆ ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ
๑๓	มีการให้หรือรับของขวัญ การเลี้ยงรับรองคู่สัญญา หรือประโยชน์อื่นใดในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์
๑๔	การตรวจการจ้าง กรรมการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบงานไม่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ทำให้งานขาดคุณภาพ

การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้นำข้อมูลจากตารางระบุความเสี่ยงในขั้นตอนที่ ๑ การระบุความเสี่ยงมาวิเคราะห์ เพื่อแสดงสถานะความเสี่ยงการทุจริตของแต่ละโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริตออกตามรายสีไฟจราจร เขียว เหลือง ส้ม แดง โดยระบุสถานะของความเสี่ยงในช่องสีไฟจราจร ซึ่งการวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง มีรายละเอียดดังนี้

ตารางแสดงสถานะความเสี่ยง (แยกตามรายสีไฟจราจร)

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	เขียว	เหลือง	ส้ม	แดง
๑	การใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ หรือ ยกเว้นระเบียบ ที่เอื้อประโยชน์ หรือมีผลประโยชน์ทับซ้อน			X	
๒	การใช้อำนาจหน้าที่เรียกรับผลประโยชน์/การให้และการรับของขวัญสินน้ำใจ เพื่อหวังความก้าวหน้า			X	
๓	การกำหนด TOR/คุณลักษณะของสินค้าหรือบริการที่มีลักษณะใกล้เคียงกับคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง หรือมีคุณภาพสูงหรือมูลค่าสูงเกินความจำเป็น ทำให้ไม่เกิดความคุ้มค่าการใช้งบประมาณภาครัฐ			X	
๔	การเลื่อนตำแหน่งขึ้นอย่างไม่เป็นธรรม หรือ การโยกย้ายข้าราชการอย่างไม่เป็นธรรม			X	
๕	เบิกเงินราชการเป็นเท็จ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก			X	
๖	ยักยอกเงินหลวง ปลอมแปลงเอกสารในการเบิกจ่าย			X	
๗	การใช้ดุลพินิจในการเลือกวิธีการจัดซื้อ จัดจ้าง			X	
๘	การเอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้องในการจัดซื้อ จัดจ้าง			X	
๙	ผู้บริหาร ข้าราชการ และบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนและการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งอาจส่งผลต่อการบริหารทรัพยากร			X	

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	เขียว	เหลือง	ส้ม	แดง
๑๐	การเบียดบังเวลา/วัสดุครุภัณฑ์/ทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ในเรื่องส่วนตัว			X	
๑๑	การเลือกปฏิบัติในการให้บริการแก่ผู้รับบริการ เช่น สมาชิกวุฒิสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา และประชาชน โดยไม่เสมอภาค เนื่องจากความสัมพันธ์หรือผลประโยชน์ส่วนตน				X
๑๒	บุคลากรและเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม การจัดงาน การประชุมระหว่างประเทศ และระเบียบอื่น ๆ ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ				X
๑๓	มีการให้หรือรับของขวัญ การเลี้ยงรับรองคู่สัญญา หรือประโยชน์อื่นใดในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์			X	
๑๔	การตรวจการจ้าง กรรมการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบงานไม่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ทำให้งานขาดคุณภาพ			X	

หมายเหตุ ความหมายของสถานะความเสี่ยงตามสีไฟจราจร มีรายละเอียดดังนี้

- **สถานะสีเขียว** : ความเสี่ยงระดับต่ำ
- **สถานะสีเหลือง** : ความเสี่ยงระดับปานกลาง และสามารถใช้เวลารอบคอบระมัดระวัง ในระหว่างปฏิบัติงาน ตามปกติควบคุมดูแลได้
- **สถานะสีส้ม** : ความเสี่ยงระดับสูง เป็นกระบวนการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายคน หลายหน่วยงาน ภายในองค์กร มีหลายขั้นตอน จนยากต่อการควบคุม หรือไม่มีอำนาจควบคุมข้ามหน่วยงานตามที่ปกติ
- **สถานะสีแดง** : ความเสี่ยงระดับสูงมาก เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก คนที่ไม่รู้จักไม่สามารถตรวจสอบได้ชัดเจน ไม่สามารถกำกับติดตามได้อย่างใกล้ชิดหรืออย่างสม่ำเสมอ

เมทริกส์ระดับความเสี่ยง (Risk level matrix)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้นำโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต ที่มีสถานะความเสี่ยงระดับสูง จนถึงความเสี่ยงระดับสูงมากที่เป็น สีส้ม และสีแดง จากตารางแสดงสถานะความเสี่ยง ในขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง มาทำการหาค่าความเสี่ยงรวม ซึ่งได้จากระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง ที่มีค่า ๑ - ๓ คูณด้วย ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่มีค่า ๑ - ๓ เช่นกัน ค่า ๑ - ๓ โดยมีเกณฑ์ในการ ให้ค่าระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง และระดับความรุนแรงของผลกระทบ ดังนี้

๑. ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

- ถ้าเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนหลักที่สำคัญของกระบวนการงานนั้น ๆ แสดงว่ากิจกรรมหรือขั้นตอนนั้น เป็น MUST หมายถึง มีความจำเป็นสูงของการเฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริตที่ต้องทำการป้องกัน ไม่ดำเนินการไม่ได้ ค่าของ MUST คือ ค่าที่อยู่ในระดับ ๓ หรือ ๒

- ถ้าเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนนั้นเป็นกิจกรรม หรือขั้นตอนรองของกระบวนการงานนั้น ๆ แสดงว่ากิจกรรม หรือขั้นตอนนั้นเป็น SHOULD หมายถึงมีความจำเป็นต่ำในการเฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริต ค่าของ SHOULD คือ ค่าที่อยู่ในระดับ ๑ เท่านั้น

๒. ระดับความรุนแรงของผลกระทบ มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย Stakeholders รวมถึงหน่วยงานกำกับดูแล พันธมิตร ภาวศีเครือข่าย ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓

- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นเกี่ยวข้องกับ ผลกระทบทางการเงิน รายได้ลด รายจ่ายเพิ่ม Financial ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓

- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ กลุ่มเป้าหมาย Customer/User ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓

- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นผลกระทบต่อกระบวนการภายใน Internal Process หรือกระทบด้านการเรียนรู้ องค์กรความรู้ Learning & Growth ค่าอยู่ที่ ๑ หรือ ๒

ตาราง SCORING ทะเบียนข้อมูลที่ต้องเฝ้าระวัง ๒ มิติ (หรือตารางเมทริกส์ระดับความเสี่ยง (Risk level matrix))

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง		ระดับความรุนแรงของผลกระทบ			ค่าความเสี่ยงรวม จำเป็น X รุนแรง
		ขั้นตอนหลัก MUST	ขั้นตอนรอง SHOULD	๑	๒	๓	
๑	การใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ หรือ ยกเว้นระเบียบที่เอื้อประโยชน์หรือมีผลประโยชน์ทับซ้อน		ค่าควรเป็น ๑			X	๓
๒	การใช้อำนาจหน้าที่เรียกรับผลประโยชน์/การให้และการรับของขวัญสินน้ำใจ เพื่อหวังความก้าวหน้า		ค่าควรเป็น ๑	X			๑

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ระดับ ความจำเป็น ของการเฝ้าระวัง		ระดับ ความรุนแรง ของผลกระทบ			ค่า ความเสี่ยง รวม จำเป็น X รุนแรง
		ขั้นตอน หลัก MUST	ขั้นตอน รอง SHOULD	๑	๒	๓	
๓	การกำหนด TOR/คุณลักษณะของสินค้าหรือบริการที่มีลักษณะใกล้เคียงกับคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง หรือมีคุณภาพสูงหรือมูลค่าสูงเกินความจำเป็น ทำให้ไม่เกิดความคุ้มค่าการใช้งบประมาณภาครัฐ	ค่าควรเป็น ๑			X		๒
๔	การเลื่อนตำแหน่งขึ้นอย่างไม่เป็นธรรม หรือ การโยกย้ายข้าราชการอย่างไม่เป็นธรรม	ค่าควรเป็น ๒			X		๔
๕	เบิกเงินราชการเป็นเท็จ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก	ค่าควรเป็น ๒			X		๔
๖	ยักยอกเงินหลวง ปลอมแปลงเอกสาร ในการเบิกจ่าย	ค่าควรเป็น ๒				X	๖
๗	การใช้ดุลพินิจในการเลือกวิธีการจัดซื้อ จัดจ้าง		ค่าควรเป็น ๑	X			๑
๘	การเอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้องในการจัดซื้อ จัดจ้าง		ค่าควรเป็น ๑		X		๒
๙	ผู้บริหาร ข้าราชการ และบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งอาจส่งผลต่อการบริหารทรัพยากร	ค่าควรเป็น ๒			X		๔
๑๐	การเบียดบังเวลา/วัสดุครุภัณฑ์/ทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ในเรื่องส่วนตัว	ค่าควรเป็น ๒			X		๔
๑๑	การเลือกปฏิบัติในการให้บริการแก่ผู้รับบริการ เช่น สมาชิกวุฒิสภา บุคคลในวงงานวุฒิสภา และประชาชน โดยไม่เสมอภาค เนื่องจากความสัมพันธ์ หรือผลประโยชน์ส่วนตน	ค่าควรเป็น ๓			X		๖

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ระดับ ความจำเป็น ของการเฝ้าระวัง		ระดับ ความรุนแรง ของผลกระทบ			ค่า ความเสี่ยง รวม จำเป็น X รุนแรง
		ขั้นตอน หลัก MUST	ขั้นตอน รอง SHOULD	๑	๒	๓	
๑๒	บุคลากรและเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม การจัดงาน การประชุมระหว่างประเทศ และระเบียบอื่น ๆ ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ	ค่าควรเป็น ๓				X	๙
๑๓	มีการให้หรือรับของขวัญ การเลี้ยงรับรองคู่สัญญาหรือประโยชน์อื่นใดในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์	ค่าควรเป็น ๒			X		๔
๑๔	การตรวจการจ้าง กรรมการกำกับ ติดตามตรวจรับงานไม่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ทำให้งานขาดคุณภาพ		ค่าควรเป็น ๑		X		๒

การประเมินการควบคุมความเสี่ยง (Risk – Control Matrix Assessment)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้นำค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) จากตาราง SCORING ทะเบียนข้อมูลที่ต้องเฝ้าระวัง ๒ มิติ ในขั้นตอนที่ ๓ เมทริกส์ระดับความเสี่ยง มาทำการประเมินการควบคุม การทุจริต ว่ามีระดับการควบคุมความเสี่ยงการทุจริตอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับคุณภาพ การจัดการ (คุณภาพการจัดการ สอดส่อง เฝ้าระวังในงานปกติ) ซึ่งเกณฑ์คุณภาพการจัดการ จะแบ่งเป็น ๓ ระดับ และการ ประเมินการควบคุมความเสี่ยงจะแบ่งเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

คุณภาพการจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
	ค่าความเสี่ยง ระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยง ระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยง ระดับสูง
ดี จัดการได้ทันที ทุกครั้งที่เกิดความเสี่ยง ไม่กระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงานองค์กร ไม่มีผลเสียทางการเงิน ไม่มีรายจ่ายเพิ่ม	ต่ำ	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง
พอใช้ จัดการได้โดยส่วนใหญ่ มีบางครั้งยังจัดการไม่ได้ กระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงาน องค์กรแต่ยอมรับได้ มีความเข้าใจ	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง
อ่อน จัดการไม่ได้ หรือได้เพียงส่วนน้อย การจัดการเพิ่มเกิดจากรายจ่าย มีผลกระทบ ถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงานและ ยอมรับไม่ได้ ไม่มีความเข้าใจ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	สูง

จากตารางวิเคราะห์ความเสี่ยงข้างต้น ได้จำแนกระดับความเสี่ยงของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ออกเป็น ๓ ระดับ คือ สูง ค่อนข้างสูง ปานกลาง และค่อนข้างต่ำ โดยสามารถสรุปข้อมูลผลการประเมิน การควบคุมความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่อาจเกิดการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนี้

ตารางแสดงการประเมินการควบคุมความเสี่ยง

โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	คุณภาพ การจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
		ค่าความเสี่ยง ระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยง ระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยง ระดับสูง
๑. การใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ หรือ ยกเว้น ระเบียบฯ ที่เอื้อประโยชน์หรือมีผลประโยชน์ทับซ้อน ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๓	พอใช้	ค่อนข้างต่ำ	-	-

โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	คุณภาพ การจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
		ค่าความเสี่ยง ระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยง ระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยง ระดับสูง
๒. การใช้อำนาจหน้าที่เรียกรับผลประโยชน์/ การให้และการรับของขวัญสินน้ำใจ เพื่อหวังความก้าวหน้า ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๑	อ่อน	ค่อนข้างต่ำ	-	-
๓. การกำหนด TOR/คุณลักษณะของ สินค้าหรือบริการที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ คุณลักษณะของสินค้าหรือบริการของ บริษัทใดบริษัทหนึ่ง หรือมีคุณภาพสูงหรือ มูลค่าสูงเกินความจำเป็น ทำให้ไม่เกิด ความคุ้มค่าการใช้งบประมาณภาครัฐ ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๒	พอใช้	ค่อนข้างต่ำ	-	-
๔. การเลื่อนตำแหน่งขึ้นอย่างไม่เป็นธรรม หรือการโยกย้ายข้าราชการอย่างไม่เป็นธรรม ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๑	พอใช้	-	ปานกลาง	-
๕. เบิกเงินราชการเป็นเท็จ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๔	อ่อน	-	-	ค่อนข้างสูง
๖. ยักยอกเงินหลวง ปลอมแปลงเอกสาร ในการเบิกจ่าย ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๖	พอใช้	-	-	ค่อนข้างสูง
๗. การใช้ดุลพินิจในการเลือกวิธีการจัดซื้อ จัดจ้าง ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๑	พอใช้	ค่อนข้างต่ำ	-	-

โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	คุณภาพ การจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
		ค่าความเสี่ยง ระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยง ระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยง ระดับสูง
๘. การเอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้อง ในการจัดซื้อ จัดจ้าง ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๒	พอใช้	ค่อนข้างต่ำ	-	-
๙. ผู้บริหาร ข้าราชการ และบุคลากร ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ผลประโยชน์ทับซ้อนและการป้องกัน ผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารทรัพยากร ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๔	พอใช้	-	ปานกลาง	-
๑๐. การเบียดบังเวลา/วัสดุครุภัณฑ์/ ทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ในเรื่องส่วนตัว ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๔	อ่อน	-	-	ค่อนข้างสูง
๑๑. การเลือกปฏิบัติในการให้บริการ แก่ผู้รับบริการ เช่น สมาชิกรัฐสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา และประชาชน โดยไม่เสมอภาค เนื่องจากความสัมพันธ์ หรือผลประโยชน์ส่วนตน ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๖	อ่อน	-	-	สูง
๑๒. บุคลากรและเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม การจัดงาน การประชุมระหว่างประเทศ และระเบียบอื่น ๆ ทำให้การเบิกจ่าย งบประมาณที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๙	พอใช้	-	-	ค่อนข้างสูง

โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	คุณภาพ การจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
		ค่าความเสี่ยง ระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยง ระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยง ระดับสูง
๑๓. มีการให้หรือรับของขวัญ การเลี้ยงรับรอง คู่สัญญา หรือประโยชน์อื่นใดในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์ ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๔	อ่อน	-	ปานกลาง	-
๑๔. การตรวจการจ้าง กรรมการกำกับ ติดตาม ตรวจรับงานไม่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ทำให้งานขาดคุณภาพ ค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) = ๒	พอใช้	ค่อนข้างต่ำ	-	-

หมายเหตุ ๑. นำค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) จากตารางที่ ๓ มาทำการประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต โดยการวิเคราะห์จากคุณภาพการจัดการขององค์กรกับความเสี่ยง เรื่องที่ทำการประเมิน (ดี/พอใช้/อ่อน) เพื่อประเมินว่า ความเสี่ยงการทุจริตมีค่าความเสี่ยงอยู่ระดับใด จะได้นำไปบริหารจัดการความเสี่ยง ตามความรุนแรงของความเสี่ยง

๒. ระดับค่าการประเมินการควบคุมความเสี่ยง

- สูง = ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งจัดการแก้ไขความเสี่ยงทันที
- ค่อนข้างสูง = ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยต้องจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ต่อไป
- ปานกลาง = ระดับที่ยอมรับความเสี่ยงได้ แต่มีมาตรการควบคุมความเสี่ยง เพื่อป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเคลื่อนไปในระดับที่ยอมรับไม่ได้
- ค่อนข้างต่ำ = ระดับที่ยอมรับความเสี่ยงได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง และไม่ต้องมีการจัดการเพิ่มเติม

แผนบริหารความเสี่ยง

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้เลือกเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงสุดจากการประเมินการควบคุมความเสี่ยง Risk – Control Matrix Assessment จากตารางแสดงการประเมินการควบคุมความเสี่ยงในขั้นตอนที่ ๔ การประเมินการควบคุมความเสี่ยง ที่ค่าความเสี่ยงอยู่ในช่องค่าความเสี่ยงอยู่ในระดับ สูง ค่อนข้างสูง และปานกลาง มาทำการวิเคราะห์มาตรการป้องกันการทุจริตตามลำดับความรุนแรง เพื่อกำหนดเป็นมาตรการป้องกันการทุจริต

ตารางมาตรการป้องกันการทุจริต

ที่	รูปแบบ พฤติการณ์ ความเสี่ยงทุจริต	มาตรการป้องกันการทุจริต
๑	การเลื่อนตำแหน่งขึ้นอย่างไม่เป็นธรรม หรือการโยกย้ายข้าราชการอย่างไม่เป็นธรรม	๑. จัดทำ/ปรับปรุง/เผยแพร่คู่มือปฏิบัติงานและหลักเกณฑ์หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน ๒. มีการจัดทำแผนป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โดยมีแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเผยแพร่ เพื่อป้องกันการทุจริตและความเสี่ยงในการปฏิบัติหน้าที่ ๓. จัดทำ/ปรับปรุง/เผยแพร่แผนพัฒนาบุคลากร (HR) ๔. มีการสำรวจความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าว
๒	เบิกเงินราชการเป็นเท็จ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก	๑. ทบทวนซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการเบิกจ่ายทางการเงินให้แก่บุคลากรของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และแนวทางการเบิกเงินราชการอย่างเคร่งครัด ๒. ควบคุม กำกับ ดูแลให้ ข้าราชการ และบุคลากร ให้ปฏิบัติตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และแนวทางการเบิกเงินราชการอย่างเคร่งครัด ๓. ควบคุม กำกับ ดูแลให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการเบิกเงินราชการตามระเบียบ จัดทำรายงานสรุปการเบิกเงินราชการรายไตรมาส และเสนอให้หัวหน้าส่วนราชการ/ผู้รับผิดชอบรับทราบทุกครั้ง
๓	ยักยอกเงินหลวง ปลอมแปลงเอกสาร ในการเบิกจ่าย	๑. ทบทวนซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการเบิกจ่ายทางการเงินให้แก่บุคลากรของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และแนวทางการเบิกเงินราชการอย่างเคร่งครัด ๒. ควบคุม กำกับ ดูแลให้ข้าราชการ และบุคลากรสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายการเงินและการคลัง อย่างเคร่งครัด

ที่	รูปแบบ พฤติการณ์ ความเสี่ยงทุจริต	มาตรการป้องกันการทุจริต
		๓. ชักซ้อมความเข้าใจวินัยข้าราชการ และควบคุม กำกับ ดูแล ข้าราชการ และบุคลากรสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาให้ปฏิบัติ ตามอย่างเคร่งครัด ๔. มีการจัดการเบิก – จ่ายเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
๔	ผู้บริหาร ข้าราชการ และบุคลากรยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ผลประโยชน์ทับซ้อนและ การป้องกันผลประโยชน์ ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งอาจส่งผลต่อการบริหาร ทรัพยากร	๑. มีกิจกรรมในการปลูกจิตสำนึกและสร้างความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการป้องกันการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อนในหน่วยงาน ๒. มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน
๕	การเบียดบังเวลา/วัสดุ ครุภัณฑ์/ทรัพย์สินของ ทางราชการไปใช้ใน เรื่องส่วนตัว	๑. มีการควบคุม กำกับดูแลบุคลากรในสังกัดให้ปฏิบัติตาม ราชการ ตามแนวทางหนังสือเวียนของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่กำหนดการปฏิบัติเกี่ยวกับเวลาเข้าออกการปฏิบัติราชการ การลา และการขออนุญาตออกนอกสถานที่ในเวลาปฏิบัติราชการ ๒. มีการซ้อมความเข้าใจการจัดทำบัญชีควบคุมการเบิกจ่ายพัสดุ ครุภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ ๓. มีกระบวนการสร้างจิตสำนึก จากค่านิยม/วัฒนธรรมองค์การ อย่างต่อเนื่อง
๖	การเลือกปฏิบัติ ในการให้บริการ แก่ผู้รับบริการ เช่น สมาชิกวุฒิสภา บุคคลในวง งานรัฐสภา และประชาชน โดยไม่เสมอภาค เนื่องจาก ความสัมพันธ์หรือ ผลประโยชน์ส่วนตน	๑. มีการควบคุม กำกับดูแลบุคลากรในสังกัดในการให้บริการ แก่ผู้บริการ เช่น สมาชิกวุฒิสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา ประชาชน ด้วยความเสมอภาค ๒. มีแบบประเมินผลความพึงพอใจหรือการประเมินผล การปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ๓. มีช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน และสถิติการให้บริการ/ การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร

ที่	รูปแบบ พฤติการณ์ ความเสี่ยงทุจริต	มาตรการป้องกันการทุจริต
๗	บุคลากรและเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ และระเบียบอื่น ๆ ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ	๑. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ และระเบียบอื่น ๆ ๒. เผยแพร่เอกสารเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ และระเบียบอื่น ๆ
๘	มีการให้หรือรับของขวัญ การเลี้ยงรับรองคู่สัญญา หรือประโยชน์อื่นใดในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์	๑. มีกำหนดมาตรการภายในเพื่อส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันการทุจริต ๒. มีการเผยแพร่มาตรการภายในเพื่อส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันการทุจริต

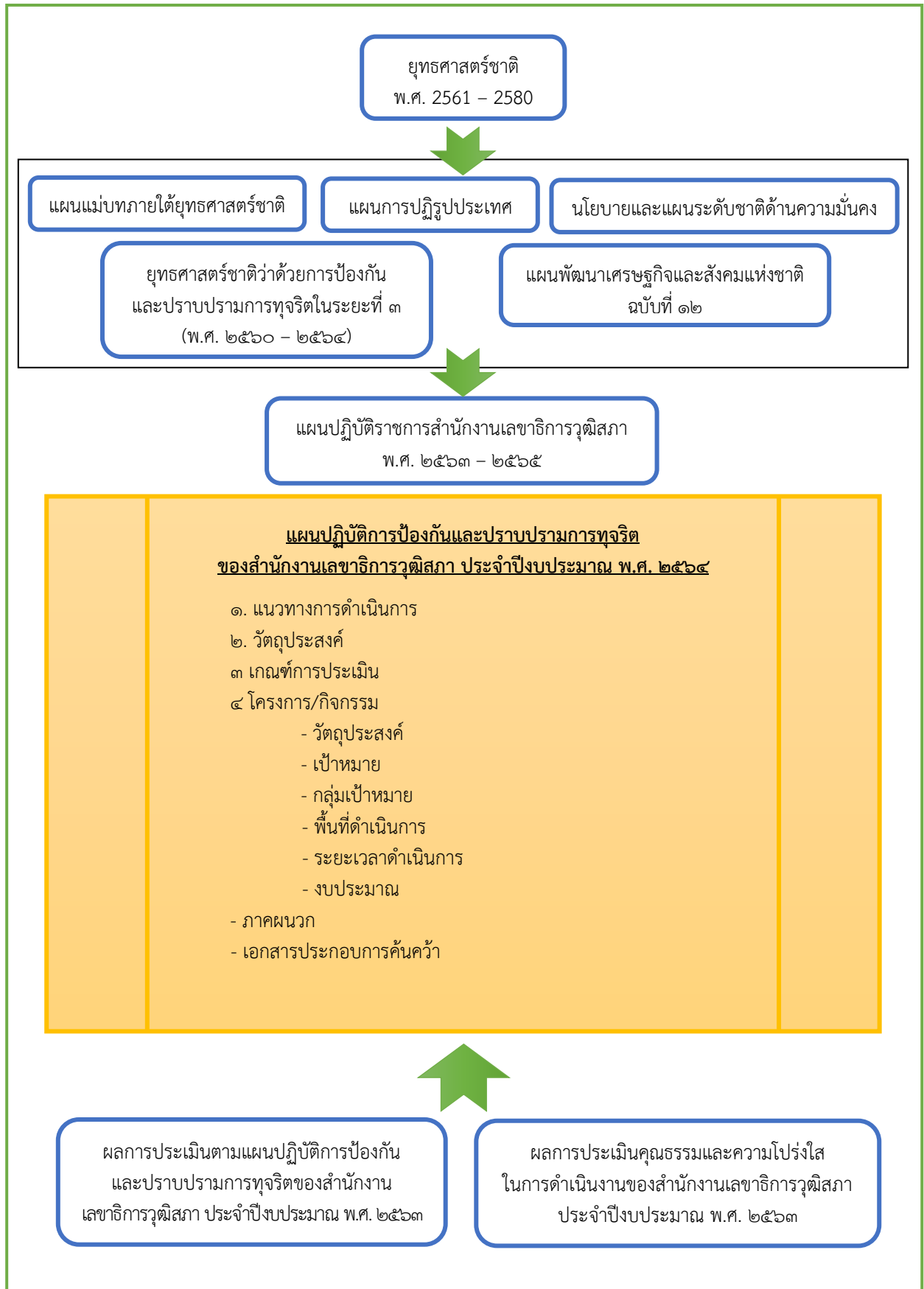
แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. การขับเคลื่อนมาตรการป้องกันการทุจริตสู่การปฏิบัติ

จากการประเมินความเสี่ยงการทุจริต และการดำเนินการเพื่อจัดการความเสี่ยงการทุจริต โดยกำหนดมาตรการป้องกันการทุจริต ตามที่ได้ดำเนินการคัดเลือกเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงสุด จากการประเมินการควบคุมความเสี่ยง Risk – Control Matrix Assessment มาทำการวิเคราะห์มาตรการป้องกันการทุจริตตามลำดับความรุนแรง เพื่อกำหนดเป็นมาตรการป้องกันการทุจริต ตามตารางมาตรการป้องกันการทุจริต

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในฐานะหน่วยงานของรัฐถือเป็นภารกิจสำคัญประการหนึ่งที่ต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการป้องกันการทุจริตให้ประสบผลสำเร็จ และสร้างบุคลากรที่มีทัศนคติ ไม่ยอม ไม่ทน และไม่นิ่งเฉยต่อการทุจริตในทุกรูปแบบ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงและป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โดยได้มีการศึกษาวิเคราะห์ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ นโยบายและแผนระดับชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติราชารสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ตลอดจนรายงานผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ถือเป็นข้อมูลสำคัญที่จะนำมาวิเคราะห์ และใช้เป็นข้อมูลประกอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงและป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

อนึ่ง จากการศึกษาวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ นโยบายและแผนระดับชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติราชารสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ตลอดจนรายงานผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ควรมุ่งเน้นในการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างการรับรู้และสร้างทัศนคติของบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาในทุกระดับเกี่ยวกับการไม่ยอมรับการทุจริต เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดการทุจริตขึ้นภายในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา นอกจากนี้ ยังควรกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถสะท้อนผลสำเร็จของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ ให้เห็นถึงความก้าวหน้าและพัฒนากการทางทัศนคติของบุคลากร โดยมีพฤติกรรมที่ไม่ยอมรับ ไม่ยอมทน และไม่นิ่งเฉยต่อการทุจริตที่เกิดขึ้นภายในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ดังนั้น จึงกำหนดรายละเอียดแผนปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงและป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

๒. แนวทางการดำเนินการ

๑. การเสริมสร้างความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต
๒. การกำหนดมาตรการในการป้องกันการทุจริตภายในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๓. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเสริมสร้างการรับรู้ และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการไม่ยอมรับ ไม่ทน และไม่นิ่งเฉย ต่อการทุจริต ให้กับบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๒. เพื่อกำหนดมาตรการในการป้องกันการทุจริตภายในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๓. เพื่อขับเคลื่อนกระบวนการป้องกันการทุจริตให้ประสบผลสำเร็จ และสร้างบุคลากรที่มีทัศนคติ ไม่ยอม ไม่ทน และไม่นิ่งเฉย ต่อการทุจริตในทุกรูปแบบ

๔. เกณฑ์การประเมิน

การประเมินความสำเร็จ ให้พิจารณาความก้าวหน้าในการดำเนินงานหรือการบรรลุเป้าหมายของโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดในแผน โดยจะประเมินผลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
๑	โครงการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการฯ แล้วเสร็จ คิดเป็นร้อยละ ๖๕
๒	โครงการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการฯ แล้วเสร็จ คิดเป็นร้อยละ ๗๐
๓	โครงการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการฯ แล้วเสร็จ คิดเป็นร้อยละ ๗๕
๔	โครงการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการฯ แล้วเสร็จ คิดเป็นร้อยละ ๘๐
๕	โครงการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการฯ แล้วเสร็จ คิดเป็นร้อยละ ๘๕

๕. โครงการ/กิจกรรม

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้นำมาตรการป้องกันการทุจริตจากการประเมินความเสี่ยงการทุจริต สู่การปฏิบัติในรูปของโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๑๕ โครงการ/กิจกรรม ดังนี้

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
แนวทางการดำเนินการ ๑ : การเสริมสร้างความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต		
๑	โครงการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยและโทษทางวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภาพร้อมกรณีตัวอย่าง	สำนักบริหารงานกลาง
๒	โครงการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ งานด้านการเงินการคลังรัฐสภา	สำนักการคลังและงบประมาณ
๓	โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามวัฒนธรรมองค์กรของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและค่านิยมร่วมของส่วนราชการรัฐสภา เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
๔	โครงการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๕	โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๖	โครงการเรียนรู้กระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๗	กิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการขับเคลื่อนคุณธรรม และความโปร่งใสของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ตามเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)	สำนักนโยบายและแผน
แนวทางการดำเนินการ ๒ : การกำหนดมาตรการในการป้องกันการทุจริตภายในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา		
๘	โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศรับเรื่องร้องทุกข์ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	สำนักงานประธานวุฒิสภา
๙	โครงการส่งเสริมความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๑๐	โครงการคัดเลือกบุคลากรผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมดีเด่นของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๑๑	โครงการคัดเลือกสำนักที่มีผลงานด้านการส่งเสริมตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา และความโปร่งใสของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๑๒	โครงการวันแห่งคุณธรรมและเครือข่ายคุณธรรมและความโปร่งใส	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๑๓	โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาลและความโปร่งใส	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๑๔	กิจกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงาน (ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร) อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	สำนักบริหารงานกลาง

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
๑๕	กิจกรรมการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะที่เป็นปัจจุบัน (Open Data Integrity and Transparency Assessment: OIT) บนเว็บไซต์ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา - การเปิดเผยข้อมูล (ข้อมูลพื้นฐาน การบริหารงาน การบริหารเงินงบประมาณ การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการส่งเสริมความโปร่งใส) - การป้องกันการทุจริต (การดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต และมาตรการภายในเพื่อป้องกันการทุจริต)	สำนักนโยบายและแผน และ สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๑๖	กิจกรรมการจัดทำฐานข้อมูลองค์ความรู้เกี่ยวกับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (Integrity & Transparency Assessment: ITA) บนเว็บไซต์ (Internet) ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	สำนักนโยบายและแผน และ สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๑๗	กิจกรรมการประชุมระดับสำนัก/ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน เพื่อควบคุมกำกับ ดูแลข้าราชการและบุคลากรให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบหลักเกณฑ์ และแนวทางที่กำหนด - การมอบหมายแนวทางการปฏิบัติงาน - การติดตามผลการปฏิบัติงาน	ทุกสำนัก

**รายละเอียดโครงการ/กิจกรรมตามแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔**

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑	โครงการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยและโทษทางวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ รัฐสภาพร้อมกรณีตัวอย่าง	วัตถุประสงค์ : เพื่อให้บุคลากรของสำนักงานฯ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ในส่วนที่สำคัญ เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต มีการจัดกิจกรรมชี้แจงให้บุคลากร มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ในส่วนที่สำคัญอย่างน้อย ๑ ครั้ง ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนกลุ่มเป้าหมาย ได้นำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน กลุ่มเป้าหมาย : ผู้บริหาร และบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พื้นที่ดำเนินการ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๒๐,๐๐๐ บาท	สำนัก บริหารงานกลาง
๒	โครงการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจงานด้านการเงินการคลังรัฐสภา	วัตถุประสงค์ : เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรของสำนักงานฯ ในเรื่องสุขภาพร่างกายและจิตใจให้พร้อมกับการปฏิบัติงานตามภารกิจของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้อย่างยั่งยืน เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต จำนวนกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๘๐ ของกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจจากการเข้าร่วมโครงการจิตสัสดิการเพิ่มเติม และการสร้างการพึ่งพาตนเอง กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จำนวน ๘๐ คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้แทนจาก ๑๘ สำนัก และข้าราชการและบุคลากรของสำนักการคลังและงบประมาณ พื้นที่ดำเนินการ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : มกราคม - เมษายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๓๕,๐๐๐ บาท	สำนักการคลัง และงบประมาณ

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๓	โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามวัฒนธรรมองค์กรของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและค่านิยมร่วมของส่วนราชการรัฐสภาเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร	วัตถุประสงค์ : ๑. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรสำนักงานฯ ปฏิบัติตามวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมร่วมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ๒. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์และร่วมมือขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนด เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรสำนักงานฯ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๘๕ ของบุคลากรสำนักงานฯ ที่เข้าร่วมโครงการได้ปฏิบัติตามวัฒนธรรมองค์กรของสำนักงานฯ และค่านิยมร่วมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรสำนักงานฯ จำนวน ๑๐๐ คน พื้นที่ดำเนินการ : ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา/ ณ องค์กร Best Practice ที่ประสบความสำเร็จในการนำวัฒนธรรมองค์กรมาขับเคลื่อนเป้าหมายให้บรรลุผล ระยะเวลาดำเนินการ : ตุลาคม ๒๕๖๓ – กรกฎาคม ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๘๔,๐๐๐ บาท	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๔	โครงการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา	วัตถุประสงค์ : ๑. เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา ๒. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรสำนักงานฯ ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรสำนักงานฯ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๘๕ ของบุคลากรสำนักงานฯ ที่เข้าร่วมโครงการได้ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรสำนักงานฯ จำนวน ๑๐๐ คน พื้นที่ดำเนินการ : สัมนา ณ สถานที่ภายในกรุงเทพมหานคร และศึกษาดูงาน ณ ปริมณฑล ระยะเวลาดำเนินการ : มีนาคม – มิถุนายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๘๕,๐๐๐ บาท	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๕	โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	วัตถุประสงค์ : ๑. เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อบุคลากรเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๒. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรสำนักงานฯ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และดำรงชีวิตส่วนตน เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรสำนักงานฯ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๘๕ ของบุคลากรสำนักงานฯ ที่เข้าร่วมโครงการได้ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและการดำรงชีวิตส่วนตน กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรสำนักงานฯ สายวิชาการ ระดับชำนาญการ จำนวน ๑๐๐ คน พื้นที่ดำเนินการ : ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ณ ต่างจังหวัด ระยะเวลาดำเนินการ : ตุลาคม ๒๕๖๓ – ธันวาคม ๒๕๖๓ งบประมาณ : ๘๘,๐๐๐ บาท	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๖	โครงการเรียนรู้กระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	วัตถุประสงค์ : เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ให้บุคลากรมีความรู้ และตระหนักถึงภัยของการทุจริต ประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต ให้กับบุคลากร เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้เข้าร่วมโครงการ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๘๕ ของผู้เข้าร่วมโครงการ มีความรู้และความตระหนักถึงโทษภัยการทุจริต และประพฤติมิชอบ กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรที่ได้รับการบรรจุใหม่ของสำนักงานฯ พื้นที่ดำเนินการ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือหน่วยงานภายนอก ระยะเวลาดำเนินการ : ตุลาคม ๒๕๖๓ – มีนาคม ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๓๕,๐๐๐ บาท	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๗	กิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการขับเคลื่อนคุณธรรมและความโปร่งใสของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาตามเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)	วัตถุประสงค์ : ๑. เพื่อให้บุคลากรของสำนักงานฯ ได้มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินการด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของสำนักงานฯ ๒. เพื่อให้บุคลากรของสำนักงานฯ ได้ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของสำนักงานฯ เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต บุคลากรมีการตอบแบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (IIT) จากจำนวนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามค่าเป้าหมายขั้นต่ำไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ผลคะแนนตามแบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (IIT) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรของสำนักงานฯ จำนวน ๑๒๐ คน พื้นที่ดำเนินการ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : พฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : -	สำนักนโยบายและแผน
๘	โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศรับเรื่องราวร้องทุกข์ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	วัตถุประสงค์ : ๑. เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศรับเรื่องราวร้องทุกข์ เพื่อใช้ในการบันทึกและประมวลผลเรื่องราวร้องทุกข์ของวุฒิสภา ๒. เพื่อมีระบบที่สามารถสืบค้นและประมวลผลเพื่อจัดทำรายงานตามความต้องการของผู้ใช้งานได้ ๓. เพื่อมีฐานข้อมูลการดำเนินการต่อคำร้องทุกข์ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาการติดตามผลการดำเนินการ และสอดคล้องกับรูปแบบการปฏิบัติงานที่เปลี่ยนแปลงไป เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต มีการพัฒนาระบบสารสนเทศรับเรื่องราวร้องทุกข์รับเรื่องเรียนของสำนักงานฯ. จำนวน ๑. ระบบ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๑๐๐ ของการดำเนินการนำข้อมูลเรื่องราวร้องทุกข์เข้าสู่ระบบสารสนเทศรับเรื่องราวร้องทุกข์ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่กำหนด กลุ่มเป้าหมาย : ประชาชนทั่วไป/สมาชิกวุฒิสภา/ข้าราชการ พื้นที่ดำเนินการ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : ตุลาคม ๒๕๖๓.- กันยายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๑,๙๗๙,๕๐๐. บาท	สำนักงานประธานวุฒิสภา

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๙	โครงการส่งเสริมความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา	วัตถุประสงค์ : เพื่อแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์อย่างน้อย ๑ ครั้ง ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ บุคลากรของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้แสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ตามแผนงานโครงการที่กำหนด กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พื้นที่ดำเนินการ : สถานที่ภายในกรุงเทพมหานคร/ปริมณฑล/จังหวัดใกล้เคียง ระยะเวลาดำเนินการ : กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๑๗๑,๕๐๐ บาท	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
๑๐	โครงการคัดเลือกบุคลากรผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมดีเด่นของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา	วัตถุประสงค์ : ๑. เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจให้แก่บุคลากรที่ประพฤติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา ๒. เพื่อสนับสนุนให้เกิดแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติที่ดีตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต ร้อยละ ๘๐ ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานฯ ส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมคัดเลือกข้าราชการผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมดีเด่น ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๘๕ ของบุคลากรที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นข้าราชการผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมดีเด่น มีขวัญกำลังใจในการประพฤติปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาที่ได้รับการเสนอชื่อเข้าร่วมการคัดเลือกเป็นข้าราชการผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมดีเด่น จำนวน ๓๘ คน พื้นที่ดำเนินการ : ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๖๔,๐๐๐ บาท	สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑๑	โครงการคัดเลือก สำนักที่มีผลงานด้าน การส่งเสริมตาม ประมวลจริยธรรม ข้าราชการรัฐสภา และความโปร่งใส ของสำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา	วัตถุประสงค์ : เพื่อสร้างเสริมให้หน่วยงานในสังกัดสำนักงานฯ ดำเนินการและปฏิบัติการส่งเสริมให้บุคลากรในกำกับดูแล ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและความโปร่งใส เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต ร้อยละ ๘๐ ของหน่วยงานในสังกัด สำนักงานฯ ส่งบุคลากรเข้าร่วมคัดเลือกสำนักที่มีผลงาน ด้านการส่งเสริมตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา และความโปร่งใส ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๘๕ ของสำนักที่เข้าร่วมคัดเลือก สำนักที่มีผลงานด้านการส่งเสริมตามประมวลจริยธรรม ข้าราชการรัฐสภาและความโปร่งใสฯ มีการจัดทำรายงาน และเอกสารหลักฐานแสดงถึงการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา กลุ่มเป้าหมาย : หน่วยงานในสังกัดสำนักงานฯ ทุกหน่วย พื้นที่ดำเนินการ : ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : กุมภาพันธ์ - กันยายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๓๕,๖๐๐ บาท	สำนักพัฒนา ทรัพยากรบุคคล
๑๒	โครงการวันแห่ง คุณธรรมและ เครือข่ายคุณธรรม และความโปร่งใส	วัตถุประสงค์ : ๑. เพื่อประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง และสร้างเสริมกำลังใจ แก่บุคลากรที่ประพฤติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการ รัฐสภา ๒. เพื่อสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายคุณธรรมในการ เผยแพร่คุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใส เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรเข้าร่วมโครงการ วันแห่งคุณธรรม ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๘๕ ของบุคลากรที่เข้าร่วม โครงการมีความพึงพอใจในการบริหารจัดการโครงการ กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรสำนักงานฯ จำนวน ๒๕๐ คน ประกอบด้วย บุคลากรที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้มีคุณธรรม และจริยธรรมดีเด่น หน่วยงานที่ได้รับคัดเลือกเป็นสำนัก ที่มีผลงานส่งเสริมด้านการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ข้าราชการรัฐสภา และผู้บริหารและบุคลากรของสำนักงานฯ พื้นที่ดำเนินการ : ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๑๑๓,๐๐๐ บาท	สำนักพัฒนา ทรัพยากรบุคคล

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑๓	โครงการสนับสนุน การขับเคลื่อน คุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล และความโปร่งใส	วัตถุประสงค์ : เพื่อสร้างความรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย/แผนด้านคุณธรรม และความโปร่งใสของสำนักงานฯ เพื่อให้ขับเคลื่อนงานด้านคุณธรรม จริยธรรมและความโปร่งใสไปในทิศทางเดียวกัน เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรสำนักงานฯ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ร้อยละ ๘๕ ของบุคลากรสำนักงานฯ ที่เข้าร่วมโครงการมีความรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย/แผนการดำเนินการด้านคุณธรรม และความโปร่งใส กลุ่มเป้าหมาย : ตัวแทนคณะทำงานด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภายในสำนักงานฯ จำนวน ๗๐ คน พื้นที่ดำเนินการ : ประชุมชี้แจง/สัมมนาสถานที่ภายในกรุงเทพมหานคร และศึกษาดูงาน ณ ปริมณฑล ระยะเวลาดำเนินการ : ธันวาคม ๒๕๖๓ - เมษายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : ๑๓,๘๐๐ บาท	สำนักพัฒนา ทรัพยากรบุคคล
๑๔	กิจกรรมการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารผ่าน ระบบสารสนเทศ ของหน่วยงาน (ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร) อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อให้ เป็นไปตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	วัตถุประสงค์ : ๑. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ๒. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ๓. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต มีการจัดทำรายงานข้อมูลผู้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ตัวชี้วัดผลลัพธ์ มีรายงานสรุปผลการดำเนินกิจกรรมอย่างน้อย ๓ ฉบับ กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรภายใน และประชาชนทั่วไป พื้นที่ดำเนินการ : ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : มกราคม - กันยายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : -	สำนักบริหาร งานกลาง

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑๕	กิจกรรมการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะที่เป็นปัจจุบัน (Open Data Integrity and Transparency Assessment: OIT) บนเว็บไซต์ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา - การเปิดเผยข้อมูล (ข้อมูลพื้นฐาน การบริหารงาน การบริหารเงินงบประมาณ การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการส่งเสริมความโปร่งใส) - การป้องกันการทุจริต (การดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต และมาตรการภายในเพื่อป้องกันการทุจริต)	วัตถุประสงค์ : ๑. เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แนวทางการป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ๒. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต มีการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันตามเกณฑ์ที่กำหนดให้สาธารณะชนได้รับทราบ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ตัวชี้วัดผลลัพธ์ รายงานผลการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันบนเว็บไซต์ของสำนักงานฯ จำนวน ๑ ฉบับ กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรภายใน บุคลากรภายนอก ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พื้นที่ดำเนินการ : ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : มกราคม – กันยายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : -	สำนักนโยบายและแผนและสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๑๖	กิจกรรมการจัดทำฐานข้อมูลองค์ความรู้เกี่ยวกับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (Integrity & Transparency Assessment: ITA) บนเว็บไซต์ (Internet) ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์องค์ความรู้เกี่ยวกับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของสำนักงานฯ (Integrity & Transparency Assessment: ITA) เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต มีฐานข้อมูลองค์ความรู้เกี่ยวกับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส ตัวชี้วัดผลลัพธ์ ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของสำนักงานฯ (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรภายใน ประชาชนทั่วไปและผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พื้นที่ดำเนินการ : ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : มกราคม – กันยายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : -	สำนักนโยบายและแผนและสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑๗	กิจกรรมการประชุม ระดับสำนัก/ ผู้บังคับบัญชา กลุ่มงาน เพื่อควบคุม กำกับ ดูแล ข้าราชการและ บุคลากรให้ปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ และแนวทางที่ กำหนด - การมอบหมายแนว ทางการปฏิบัติงาน - การติดตามผลการ ปฏิบัติงาน	วัตถุประสงค์ : เพื่อควบคุม กำกับ ดูแลข้าราชการและบุคลากรภายในหน่วยงานให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ และแนวทางที่กำหนด เป้าหมาย : ตัวชี้วัดผลผลิต มีการประชุมระดับสำนัก/ผู้บังคับบัญชา กลุ่มงาน อย่างน้อย ๒ ครั้ง ตัวชี้วัดผลลัพธ์ มีบันทึกการประชุมระดับสำนัก/ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน อย่างน้อย ๒ ครั้ง กลุ่มเป้าหมาย : บุคลากรภายในสำนัก/กลุ่มงาน ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พื้นที่ดำเนินการ : ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ระยะเวลาดำเนินการ : มกราคม – กันยายน ๒๕๖๔ งบประมาณ : -	ทุกสำนัก

บรรณานุกรม

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- Berg, Heinz-Peter. (2010). Risk Management: Procedures, Methods and Experiences. RT&A#2 (17) (Vol.1). Available on online at www.gnedenko-forum.org. Retrieved on June 15, 2016.
- Morden, Tony. (2007). Principles of Strategic Management. 3rd ed. Great Britain: MPG Books.
- Robbins, Stephen P. and Coulter, Mary. (2005). Management. 8th ed. Upper Saddle River, New Jersey, Pearson Prentice Hall.
- _____. (2001). Longman Dictionary of Contemporary English. 3rd ed. Essex: Pearson Education, 2001.
- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตราด. “คู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ปี 2562.” กระทรวงอุตสาหกรรม. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2563, <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER19DRAWER084/GENERAL/DATA0000/00000139.PDF>.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561.” สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2563, <http://web.krisdika.go.th/lawChar.jsp?head=3&item=3&process=showTitleOfLaw&id=2&group=%BB&lawCode=%BB43&linkID=headLaw>.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. “ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580.” สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2563, https://www.nesdc.go.th/download/document/SAC/NS_PlanOct2018.pdf.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ “แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ.” สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2563, <http://nscr.nesdb.go.th/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B9%81%E0%B8%A1%E0%B9%88%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B9%83%E0%B8%95%E0%B9%89%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95/>.
- คณะกรรมการการประปารัฐูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ. “แผนการปฏิรูปประเทศ.” สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2563, <http://nscr.nesdb.go.th/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9B%E0%B8%8F%E0%B8%B4%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8/>.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12.” สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2563, https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=6420&filename=develop_issue.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. “ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564).” กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2563, http://www.anticorruption.m-society.go.th/?page_id=1315.

สำนักนโยบายและแผน. “แผนปฏิบัติการราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พ.ศ. 2563 – 2565.” สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2563, <https://www.senate.go.th/view/13/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%94%E0%B8%B3%E0%B9%80%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99/TH-TH>.

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน. “คู่มือแนวทางประเมินความเสี่ยงการทุจริต.” สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2563, http://www.pacc.go.th/acoc_2018/2018/01/11/downloaddocument/.

ภาคผนวก

ตัวอย่าง ตารางจัดทำรายงานผลการเฝ้าระวังความเสี่ยง

ที่	มาตรการป้องกันการทุจริต	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	สถานความเสี่ยง		
			เขียว	เหลือง	แดง

ตัวอย่าง ตารางจัดทำระบบความเสี่ยง

๑. (สถานะสีแดง Red) เกินกว่าการยอมรับ ควรมีกิจกรรมเพิ่มเติม

ความเสี่ยงการทุจริต (สถานะสีแดง)	มาตรการป้องกันการทุจริต เพิ่มเติม

๒. (สถานะสีเหลือง Yellow) เกิดขึ้นแล้วแต่ยอมรับได้ ควรมีกิจกรรมเพิ่มเติม

ความเสี่ยงการทุจริต (สถานะสีเหลือง)	มาตรการป้องกันการทุจริต เพิ่มเติม

๓. (สถานะสีเขียว Green) ยังไม่เกิด ให้เฝ้าระวังต่อเนื่อง

ความเสี่ยงการทุจริต (สถานะสีเขียว)	มาตรการป้องกันการทุจริต เพิ่มเติม

ตัวอย่าง ตารางรายงานการบริหารความเสี่ยง

ที่	สรุปสถานะความเสี่ยงการทุจริต (เขียว เหลือง แดง)		
	เขียว	เหลือง	แดง

ตัวอย่าง ตารางแบบรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง

แบบรายงานสถานะแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต ณ วันที่..... หน่วยงานที่ประเมิน	
ชื่อแผนบริหารความเสี่ยง	
โอกาส/ความเสี่ยง	
สถานะของการดำเนินการจัดการความเสี่ยง	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ เฝ้าระวัง และติดตามต่อเนื่อง ☐ เริ่มดำเนินการไปบ้าง แต่ยังไม่ครบถ้วน ☐ ต้องการปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยงใหม่ให้เหมาะสม ☐ เหตุผลอื่น (โปรดระบุ)
ผลการดำเนินงาน	

ตัวอย่าง ตารางการเสนอขอปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต
ระหว่างปี (ทดแทนแผนเดิม)

หน่วยงานที่เสนอขอ		
วันที่เสนอขอ		
ชื่อแผนบริหารความเสี่ยงเดิม		
ชื่อแผนบริหารความเสี่ยงใหม่		
ผู้รับผิดชอบหลัก		
ผู้รับผิดชอบรองที่เกี่ยวข้อง		
เหตุผลในการเปลี่ยนแปลง	๑. ๒. ๓.	
ประเด็นความเสี่ยงหลัก	เดิม	ใหม่

ตัวอย่าง แบบฟอร์มสรุปค่าคะแนนความสำเร็ใจในการบรรลุเป้าหมายของโครงการ/กิจกรรม
 ที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ประเด็น/แนวทาง	ชื่อโครงการ	ความสำเร็จ กิจกรรม (ก)	ความสำเร็จของ ผลผลิต (ข)	ความสำเร็จของ ผลลัพธ์ (ค)	รวม [(ก X ๐.๕๐) + (ข X ๐.๒๕) + (ค X ๐.๒๕)]	ผู้รับผิดชอบ
		น้ำหนัก ๐.๕๐	น้ำหนัก ๐.๒๕	น้ำหนัก ๐.๒๕	น้ำหนัก ๑.๐๐	
การเสริมสร้างความรู้และทัศนคติ เกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต	๑. โครงการ.....	... %	... %	... %	... %	สำนัก
	๒. โครงการ.....	... %	... %	... %	... %	สำนัก
การกำหนดมาตรการในการป้องกัน การทุจริตภายในสำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา	๓. โครงการ.....	... %	... %	... %	... %	สำนัก
	๔. โครงการ.....	... %	... %	... %	... %	สำนัก
เฉลี่ยร้อยละ					... %	